SỐ 2872 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ HAI 11 và THỨ BA 12 OCTOBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 647

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 tháng	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	8$00	4$80	2$60	1$00
Ngoại-quốc	9 00	4. 50	2. 25	
Các làng và các công-sở	14 00	7. 00	3. 50	
	10 00	5. 00	2. 50	

Nên mua báo từ kỳ từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.

Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$80 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$16 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Làm thầy có nên nghiêm không ?

Trong sách chữ nho có câu « Dạy bảo không nghiêm là lỗi của thầy », làm thầy thì cốt phải nghiêm, có nghiêm thì mới có uy, có uy thì học-trò mới kính trọng mà dạy bảo mới đặt lời. Nghiêm là một đức rất cần thiết của thầy, người có trách-nhiệm làm thầy phải chú nghiêm, xưa nay ai cũng công nhận như thế cả. Nhưng nếu làm thầy mà quá nghiêm, thì đối với học-trò, chỉ sinh được lòng sợ hãi, mà không sinh được lòng yêu mến; đã không có lòng yêu mến, thì thầy trò vẫn không có cái tình nghị mật thiết với nhau, thì về đường giáo dục, cũng chưa được thật hoàn thiện. Ta thử bàn rộng nghĩa chữ nghiêm ra, để giúp một vài phần về sự giáo-dục đời nay.

Nghiêm có nghĩa là uy nghiêm, sai bảo không được cãi, lại có nghĩa là nghiêm khắc, lầm lỗi không khoan dung; người xưa bàn về việc dùng binh, có câu « Dụng binh phải nghiêm thì mới thành công được ». Nghiêm lại có nghĩa là tôn-nghiêm, mệnh lệnh phải tuân theo, thể thống phải tôn trọng, Kinh Dịch nói về gia-đạo, có câu : « Cha mẹ là một vị chúa nghiêm ở trong nhà ». Hai chữ nghiêm nói ở trên đó, là cốt chỉ về pháp luật trong nhà binh, và trật tự trong gia-tộc, chớ dùng về đường giáo-dục thì tưởng cũng không được đúng cho lắm.

Thầy là người thay mặt cha mẹ mà cầm quyền giáo-dục ở nhà trường. Trò đối với thầy, cũng như quân đối với tướng, mệnh lệnh tất phải tuân theo, những luật nhà trường không phải như luật nhà binh, cứ nhất thiết hà khắc cả được. Thầy đối với trò, tôn nghiêm tuy không kém gì cha mẹ, cũng phải kính trọng phục tòng, nương cách giáo-dục không phải như cách trị gia, giữ nền nếp mà lại cần phải khéo khai dụ nữa. Trách-nhiệm của thầy không những là dạy học trò chữ nghĩa mà thôi, phàm đường ăn nết ở, tiếng nói giọng cười, đều phải lấy mình làm khuôn nếp cho học-trò theo. Cho nên làm thầy tất phải ăn ở cho đứng đắn, nói năng có mối giường, để giữ lấy cái giá-trị cho xứng đáng thầy đã có giá-trị, thì tất là tôn-nghiêm, học trò trông thấy tất phải sinh lòng kính trọng, há cứ phải nghiêm khắc để lập lấy uy nghiêm, ác độc để làm cho người oán. Chữ nghiêm tưởng nên cắt nghĩa là thầy tự trị phải nghiêm để làm gương cho học trò theo, chớ không phải cách đối đãi với học trò phải nên nghiêm khắc đâu.

Hiện nay phép học đổi mới, các thầy giáo ở trường tiểu-học phần nhiều hãy còn trẻ tuổi, duyệt lịch chưa được nhiều, kiến-thức chưa được rộng, tuy có bằng tốt-nghiệp ở trường cao đẳng tiểu-học, hay là ở trường sư-phạm, đường học-vấn đã sức làm thầy, mà về đường nhân cách nói năng, thì có người thật chưa đủ làm khuôn mẫu cho người khác theo. Vì thế mà phần giả thầy cũng chưa được tôn nghiêm mà lòng kính trọng thầy của người ngoài cũng không được bền vững. Có người không biết rằng đó là tại mình đạo đức phẩm hạnh chưa đủ cho người kính sợ, lại hiểu lầm chữ nghiêm, mà khi đối đãi với học trò, muốn lấy nghiêm mà lập uy. Tuy luật nhà trường đặt ra, thầy vẫn có quyền trách phạt, để ngăn cấm những người lười biếng, trừng-trị những người xấc láo, làm thầy mà không trách không phạt, thì làm thế nào cho học trò biết kiêng sợ mà phải vâng lời; đó là lẽ thường, không cần phải nói đến nữa. Nhưng nếu làm thầy mà chỉ một mực nghiêm, nghiêm quá rồi hóa ra khắc, đến nỗi thầy trò đối với nhau, chỉ có uy mà không có ân, chỉ có phép mà không có tình, tình ý thật là hẩn bạch, mà khó bề thân cận được nhau.

Chữ tận tâm, chữ nhẫn nại, đều là cái đức tính rất cần thiết của người làm thầy, nhưng mà cốt nhất là phải có dáng mặt ôn hòa, giọng nói khoan dị. Người ta tư bẩm mỗi người mỗi khác, cũng nhiều người tư chất không đến nỗi thua kém, mà không có tính hiếu mau; cũng có người thì vì tính nhút nhát, bụng tuy hiểu mà nói không hoạt miệng. Làm thầy phải xét thấu tính chất từng người, mà tùy cơ dụ dịch; không sợ mất lời, không sợ mệt sức, nói cách này không hiểu, lại tìm cách khác, nói lần trước chưa hiểu, lại nói lần sau, nét mặt lúc nào cũng tươi, giọng nói bao giờ cũng dịu, khiến cho người tính nhát không đến nỗi vì sợ quá mà mất trí khôn, khiến cho người tính độn không đến nỗi vì sợ quá mà đành cam không hiểu; tình thầy trò có thân thiết, thì đường giáo-dục mới dễ dàng. Ngày xưa thầy Nhan-hồi khen đức Khổng-tử : « Thầy ta khéo dụ dịch học trò dần dần », xem thế thì biết đức Khổng-tử giáo-dục được nhiều nhân tài, mà học trò rất là tín phục thân ái, có phải là vì ngài nghiêm khắc với học-trò đâu.

Than ôi ! công giáo dục cũng không kém gì công sinh thành, tình sư đệ cũng chẳng kém gì tình phụ tử, tục nước ta xưa nay vẫn là quí thầy trọng thầy, mà ở các trường tiểu-học bây giờ, hình như tình thầy trò vẫn không được thân, mà mối cảm tình buộc không được chặt, gây nên một cái bạc tục ở trong xã-hội. Tuy cái kết quả xấu ấy cũng có nhiều nguyên nhân, mà cũng có phần thì vì thầy hiểu lầm nghĩa chữ nghiêm, đối với học trò quá bề nghiêm khắc, phần thì vì học trò thấy thầy quá nghiêm mà sinh lòng hờn oán, thầy trò ta bây giờ nghĩ sao ?

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 8 Octobre 1926

Nước Pháp

Đảng vô-chính-phủ nước Tây-ban-nha

Ngày hôm qua, hai người Tây-ban nha vô đảng vô-chính-phủ tên là Ascaso, và Durutti, đã bị tòa án ở Paris kết án 6 tháng, và 3 tháng tù giam về việc dùng khí-giới lậu, và dùng giấy thông-hành giả. Hai người ấy đã bị điện giải Tây-ban-nha, vì lại can vào việc giết tổng-giáo-chủ Saragosse, và việc ăn trộm của nhà ngân-hàng.

Việc giao tế với nước Ý

Báo *Matin* nói rằng tin các nhà báo nước Ý đồng rằng nay mai MM. Briand và Mussolini hội-nghị với nhau là tin đồn sai.

Cuộc đấu xảo ở Lê

Ngày hôm qua đã khai cuộc đấu-xảo ở Lê. Người đến dự đông lắm.

Nước Đức

Việc bồi thường cho cựu-hoàng-gia

Chính phủ Phổ, và họ Hohenzollern đã ổn-định với nhau. Phổ để, và phế-hậu được cái lâu Homburg.

Việc tài chính

Chính-phủ sẽ triệu-tập một ban chuyên-môn để xét các vấn-đề tài-chính và kinh-tế, theo như mọi việc đã ấn-định ở Genève.

Việc tướng Von Seeckt

Thống-chế Hindenburg đã nhận cho tướng Von Seeckt từ chức.

Nước Anh

Việc thợ mỏ

M. Bridgeman, diễn-thuyết tại một cuộc hội-nghị của đảng bảo-thủ ở gần Londres, nhân nói về việc thợ mỏ có trách cái thái-độ của bọn lãnh-tụ đảng lao-động, vì điên cuồng mà gây nên sự khó-khăn ngày nay. Ông nói trong bọn thợ mỏ có tới 90 % người biết điều, ưng các khoản của chính-phủ. Hiện nay một đảng là M. Baldwin, thì có lòng với thợ thuyền, một đảng là M. Cook thì tự coi mình như một tay Lénine ở nước Anh nay mai, quốc dân muốn chọn đảng nào thì chọn.

Tuy rằng bọn thợ mỏ không ưng các khoản của chính-phủ, các quan không có lo ngại gì cả. Song các quan cần thiết, thì đường giáo-dục mới dễ dàng. Ngày xưa thầy Nhan-hồi khen đức Khổng-tử : « Thầy ta khéo dụ dịch học trò dần dần », xem thế thì biết đức Khổng-tử giáo-dục được nhiều nhân tài, mà học trò rất là tín phục thân ái, có phải là vì ngài nghiêm khắc với học-trò đâu.

Than ôi ! công giáo dục cũng không kém gì công sinh thành, tình sư đệ cũng chẳng kém gì

Nước Nhật

Việc giờ giấc ở Tây-bắc-lợi á

Chính phủ Nhật định mở thêm việc giảng dạy ở tỉnh về miền duyên hải của Tây bắc lợi á.

Cải chánh sách đối với Trung-hoa

Người Nga cải chánh Nhật, Pháp, Anh và Hoa-kỳ sẽ gia hạn mãi các giao ước ký với nhau về việc Trung-hoa

Hoa-kỳ

Việc thăng-tại

Quan đại thống Coolidge đương xét xem có cần phải trợ cấp cho những nhà làm ruộng ở Floride [illegible] nhất mang đến của thì sẽ chở đi Haiphong bằng xe hỏa lên Đáp-sơn thứ ba 12 octobre hồ 12 giờ 55 phút.

Chuyến tới hai chỉ chở thư thường và thư *recommandé* sẽ chở thẳng đi Haiphong bằng xe hỏa lên Đáp-sơn thứ ba 12 octobre hồ 12 giờ 55 phút.

Chuyến tới hai chỉ chở thư thường và thư *recommandé* sẽ chở thẳng đi Haiphong bằng xe hỏa lên Đáp-sơn thứ ba 12 octobre hồ 12 giờ 55 phút.

Việc Phi luật-tân

M. Carson, nghị trưởng nguyên lão nghị viện Phi-luật-tân sẽ lấy lòng ưng điều đình mọi khoản về việc Phi-luật-tân, song vẫn giữ quyền sau này sẽ yêu cầu cho Phi luật tân được độc lập hẳn.

(*Indopacifi*)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi cưới vợ có nộp cheo ở làng, song khi đó là năm 1921 thì chưa có sổ giá-thú, về sổ ấy mới thi hành từ đầu năm 1924. Lúc bấy giờ chỉ có giá-thú bằng chữ nho thôi, nay sổ ấy đã bỏ đi rồi. Vậy lúc tôi cưới thì có bẩm người giữ sổ chữ nho khai cho, song nghe đâu họ không khai. Vậy bây giờ tôi có thể viện sự nộp cheo mà xin làm phép cưới ở nhà thờ đạo Gia-tô để công nhận là hợp luật không ? Xin ngài làm ơn cho biết ?

LỜI ĐÁP. — Sổ ấy thì giá thú có từ trước năm 1921 chứ không phải năm 1924 mới có. Vậy đáng lẽ về giá thú của ông phải vào sổ ngay lúc bấy giờ mới phải.

Tuy thế nào mặc lòng, dù chưa vào sổ nữa thì sự cưới của ông đã có nộp cheo và có làm phép tại nhà thờ là hợp luật rồi, nhưng không thể viện giấy cheo hay giấy của nhà thờ để công nhận được. Vậy bây giờ ông phải chiếu theo điều 38 trong bộ Dân luật Annam ở Bắc-kỳ mà xin vào sổ ngày. Ta là làm đơn gửi đến quan chánh tòa án đệ nhị cấp tỉnh vợ ông ở khi làm lễ cưới để trình rằng lúc cưới quên không vào sổ. Tòa án đệ nhị cấp sẽ giao cho quan sở tại (phủ, huyện, châu) chỗ cưới xét xem có điều chi không, rồi làm tờ trình tòa án rõ. Tòa án sẽ cho lệnh tờ điều tra của quan địa phương mà cho phép người thế bộ biên vào giá thú của ông vào sổ năm nay và bảo cả vào năm nào rồi ra sổ năm cưới nữa.

Ph. h. L.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ . . . 25 độ
15 giờ . . . 28 độ

Giá thóc gạo !

Gạo hạng nhất, một tạ	12	00
— nhì, —	11	10
— ba, —	10	55
Thóc hạng nhất, —	6	40
Tấm ngô	6	00

Giá học. Kể từ ngày 11 Octobre 1926, giá học ở khu Khâm-sứ định là 17 : 50.

Thị giá quốc trái

Ngày 5 Octobre 1926

3 %	hoàn dần	80	60
3 ½ %	hoàn dần	83	60
6 %	vĩnh viễn 1917	45	45
6 %	» 1918	43	95
5 %	» 1920	62	75
5 ½	hoàn dần 1920	69	90
6 %	1925	88	50

Ngày 8 Octobre 1926

3 %	vĩnh-viễn	47 f. 65
5 %	1915-1916	53 f. 50

Tàu đi. — Tàu *Hanoi* đến ngày thứ ba 14 octobre hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong đường Pakhoi, Hoihow và Fort-Bayard.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 6 giờ 20 sáng hôm ấy.

Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp, đến ngày thứ năm 14 octobre hồi 7 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon, đường Tourane và Quinhon. Tới Saigon sẽ đáp sang tàu *D'Artagnan* chạng ngày 18 octobre khởi hành.

Tàu đi. — Tàu *Hanoi* đến ngày thứ ba 14 octobre hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong đường Pakhoi, Hoihow và Fort-Bayard.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 6 giờ 20 sáng hôm ấy.

Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp, đến ngày thứ năm 14 octobre hồi 7 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon, đường Tourane và Quinhon. Tới Saigon sẽ đáp sang tàu *D'Artagnan* chạng ngày 18 octobre khởi hành.

Tàu đi. — Tàu *Hanoi* đến ngày thứ ba 14 octobre hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong đường Pakhoi, Hoihow và Fort-Bayard.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 6 giờ 20 sáng hôm ấy.

Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp, đến ngày thứ năm 14 octobre hồi 7 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon, đường Tourane và Quinhon. Tới Saigon sẽ đáp sang tàu *D'Artagnan* chạng ngày 18 octobre khởi hành.

Thái-đình đến là đình đến người; ta chỉ nói qua lúc thế cũng đủ. Vì không nói người mình cũng đã thừa hiểu là vui lắm rồi. Song ta nên biết cái ngày mà ta vui hẹ ấy, tức là ngày về vang riêng của người ta đó, người ta cũng chẳng may là cái ngày khổ nhất trong cả cuộc đời người ta. Thì cũng người ta cũng chẳng may là cái ngày khổ nhất trong cả cuộc đời người ta.

Ta sẽ nói thế chứ nước Tàu họ ngày nay cũng đang cực nhọc chân, chứ đã lấy gì làm vẻ vang đâu vậy, ngày nay nước người ta dẫu còn nội loạn tơi bời thật, nhưng người ta đã gây nên được cái nền tự do độc lập rồi, mà cái ngày gây nên ấy chính là ngày 10 Octobre đó vậy cái ngày ấy chẳng là cái ngày đáng nên về vang cho dân nước Tàu lắm ru ?

Đường xe-lửa Nhà-nước. — Sở Hỏa-xa Đông-dương của nhà nước bá cáo rằng bằng đi được giờ các chuyến xe chạy đã được quan Toàn-quyền chuẩn y, vậy đến ngày 15 octobre này trở đi thì theo như bảng ấy.

Tại nhà học-chính. — M. Đỗ-Thận, tri-phủ hàm, nguyên hội-viên thành phố Hanoi, trước bỏ vào Hội-đồng tư thì nay giữ việc dịch các báo chí và sách về quốc-ngữ tại nhà Học-chính Đông dương.

M. Đỗ-Thận làm việc ấy thì mỗi tháng sẽ được số lương 150$ theo như nghị định ngày 31 octobre 1924.

Tại sở trước bạ. — M. Phan-văn-Trang, thư ký hạng năm, tạm thời trước bạ Hanoi, nay được thì đích, kể từ ngày 1er Août 1926

Tòa án Trung-trị. — Sáng hôm nay tòa án Trung-trị xử những việc sau này :

Ăn cắp hay không ? — Ngày tháng tây trước M. Gentil làm ở công-ty Sauvage mới lĩnh lương đương kiểm lại tiền, thì thấy M. Sauvage gọi, nên bỏ tiền lương ở bàn chạy sang phòng M. Sauvage. Khi trở về thì thấy mất cái giấy 100 đồng mà hồi người thợ phải là Nghiêm-văn-Nghĩa ở đấy thì kêu không lấy. Sau khi bắt giam để xét, rồi Chưa cho người đến khám nhà thì bắt được 45 đồng để ở trong hòm và lại tìm thấy 35 đồng bạc gói một người làm sáng sở gần bộ. Tòa phạt Nghiêm-văn-Nghĩa 4 tháng tù.

Làm xe đạp. — Ng-văn-Nhạc và Ng-văn-Sanh không làm nghề nghiệp gì, cùng nhau dẫn hiệu của một người tên là Ng-văn-Toanh ở phố bàng Quạt thuê mỗi tên một cái xe đi phải lấy thuê thì Ng-văn Sanh đưa cho chủ hiệu cái thẻ thuê xe của một người tên là Ng-Cân nhờ được ở đâu thì không rõ. Hai tên thuê xe rồi đem đi mất không đem về trả nên. Tòa xét xong phạt hai tên ấy mỗi tên là 6 tháng tù và 25 quan.

Bẩy tỏ bất lương. — Thị-Bảo ở với một người tên là Trần-thị Tư ở làng Tây-tựu nhận 2 đồng bạc về hai cái chai để mua rượu rồi đi mất không thấy về nữa. Sau chủ kiếm soát đã đọc thì lại thấy mất một đôi con tai vàng nữa. Tòa phạt Thị-Bảo 20 ngày tù nhưng cho hưởng án treo vì trước thị ấy chưa can án bao giờ.

Ăn cắp gỗ. — Nguyễn-văn-Thinh làm nghề sơn lý vào một cái xưởng ấu cấp ba tấm ván, rồi đem đi chạy để bán, nhưng lúc đi đường thì bị tình cảnh sát bắt được. Tòa phạt Nguyễn-khắc-Tinh 20 ngày tù.

Hành hung. — Khuất-đình-Thu lúc đi gánh nước chực trèo lên toa xe-điện chơi. Tên Trần-duy-Phu làm ở sở xe điện trông thấy không cho trèo lên thì tên Khuất-đình-Thu sinh sự cãi nhau với người ấy rồi cầm đòn gánh đánh bị thương ở cổ, ở cánh xườn và ở đùi. Tòa phạt Khuất-đình-Thu 2 tháng tù.

Trốn sưu. — Nguyễn-văn-Long bị lính cảnh sát bắt được mang thẻ sưu của người khác. Hỏi tại tên ấy khai là thẻ nhặt được ở đường. Tòa phạt Nguyễn-văn-Long 1 tháng tù.

Đánh người bị thương. — Vì truyện bất bình Phương-văn-Đông không làm nghề gì sinh sự cãi nhau với bạn tên là Dương-văn-Oanh rồi lấy dao ra đâm phải một thương nặng ở gần nách máu chẩy ra nhiều. Tòa phạt Phương-văn-Đông 4 tháng tù.

Ngạch học chính. — MM. Vũ-đức-Thân và Vũ-văn-Khôi giáo học tập-sự bực Cao-đẳng tiểu học nay được thăng giáo học hạng tư.

Quốc văn giáo khoa thư. — Sách tập đọc và tập viết lớp đồng ấu, nhà in Trung Bắc Tân Văn mới xuất bản xong. Giấy in tốt, chữ dễ đọc. Giá bán mỗi quyển một hào.

Mua buôn mua lẻ hỏi tại nhà in.

Hát cải lương Saigon giúp các miền bị lụt. — Tối thứ bẩy 16 và chủ nhật 17 octobre 1926 tại nhà hát tây: diễn tích « Trang-tử cổ bồn. »

Tuồng có đạo lý rất bổ ích cho phong hóa. Các vai trò tập luyện rất công phu và có nhiều bài hát lạ xưa nay chưa từng hát ở Hà-thành. Thu được bao nhiêu sẽ mua muối bắp khoai .. gửi ngay cho các làng bị lụt.

Kính mời quí ông quí bà dời gót đến xem cho đông, trước mua vui, sau làm nghĩa. Khi hát không bán chương trình và sổng [illegible] tiền

Bán vé trước tại Cinéma Tonkino's chiều thứ năm 14 octobre từ 3 giờ đến 6 giờ. Tại nhà hát tây thứ bẩy 16 octobre buổi sáng từ 8h đến 11 h. buổi chiều từ 3 h. đến 6h và buổi tối.

Sở xe đám ma của M. L. Chức, đến 1er octobre 1926 sẽ giọn lên phố hàng Cót, số 22. 5.888

Sở máy đúc (La fonderie de Quảng-yên) ở Quảng-yên cần dùng thợ điện giỏi và cai chữa máy giỏi.

Hỏi ở đây. 5.906

Nhà máy nước ở Hà-nội muốn mua

250 m 3 đá cuội sàng rồi để làm bêtoong (béton armé) và 200 m 3 cát vàng.

Giá bán và mẫu, hỏi tại nhà máy nước Hà-nội.

Hạn trong một tháng thì phải có đủ một phần chia tư.

5.909

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. [illegible]

Đã in xong lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các nhà đại công-thương cùng các tư gia xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn hay mua lẻ thì xin kíp đến bản-quán mà chọn các kiểu vẽ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào:

FÉVRIER **2** **MERCREDI** Purification Fête du nouvel ân annam. *1er jour du 1er mois de Đinh-Mão*	大月正 Kiến Nhâm-dần — Sóc Đinh-mão 壹初 *Ngày Đinh-mão* Hành-Hỏa — Sao-Sích — Trực-Mãn Kị: Xuyên tinh — Khai-tri Lý-phát — Ngắt-khuyền TIẾT NGUYÊN-ĐÁN Cúng-lễ nên dùng giờ *Tí*, giờ *Sửu* hoặc giờ *Dần*, đều được thượng-cát. Xuất hành nên dùng giờ *Tị* hoặc giờ *Ngọ*. Đi về phương bắc thì đón được sinh-khí hoặc đi về phương tây thì đón được tài thần.

Giá lịch của bản-quán bán như sau này:

Từ 50 trở lên	0$35	một
Từ 10 đến 50	0 40	»
Từ 1 đến 10	0 45	»
Tiền cước	0 25	»

Các ngài ở xa muốn mua lẻ trường [illegible] cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viết thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này:

M. BÙI-XUÂN-THÀNH
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Cải chính. — Trong danh sách các thí sinh trúng tuyển bằng Cao-đẳng tiểu-học Pháp-Việt có tên M. Vũ-trọng-Kỳ đăng lầm là Bùi-trọng-Kỳ. Vậy xin cải chính cho đúng.

Sở Đạc-điền tư của M. Phan-văn-Đường trước ở Phố hàng Bông số 149, nay dọn lại *số 1 phố Tân-hưng*, gần Ga hàng Cỏ, 5.915

Nhà Sauvage cần áo chai cói để đóng rượu, ai bằng lòng bán thì lại nói chuyện ông Scalla chánh quản-lý, phố bờ-sông, số nhà 138. 5.911

QUÂN PHẢN NGHỊCH Ở TÀU ELSINORE

Từ thứ bẩy 9 đến thứ hai 11 octobre tại rạp Cinéma Palace Hanoi chiếu một phim ảnh rất hay, đại bi-kịch ở bể, 6 đoạn chích ở tiểu-thuyết của Jack London-Edward Gloman soạn cảnh, hội Etablissements Harry làm phim.

Lắm cảnh chụp ở bể xem rất vui mắt, phong cảnh núi-non lại càng thêm đẹp thích

TÌNH NGHĨA ANH EM

Là một tích chuyện luân-lý của Tàu, xem rất có ích, của hội Pacific Film có Tchang-hai làm phim, sẽ chiếu tại rạp « Family-Cinéma » phố hàng buồm từ thứ bẩy 9 đến thứ ba 12 octobre ngày thứ bẩy và chủ nhật, trong 2 ngày ấy, mỗi ngày chiếu 3 lần, buổi trưa buổi chiều và buổi tối, để hiến các ngài nghỉ trong những buổi hội Kỷ-niệm-Tàu, thứ nhân đến xem.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô-TÔ
Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 20$ một ngày Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 0 p. 20 một kilomètre, mà 200 km đi-thường thì 0 p. 18 một cây.

Ai biết bảo giùm. — Bản-quán tiếp được bức thư sau này, xin cứ nguyên-văn đăng báo:

Tên tôi là Nguyễn-văn-Bân ở làng Dy phố, tổng Mọc-hoàn, huyện Duy-tiên, tỉnh Hà-nam, nhờ quí báo làm ơn đăng lên báo-chương hộ một việc như sau này:

Nguyên mẹ tôi tên là Hoàng-thị-Thư 70 tuổi lên chơi với người cháu ruột gọi bằng cô ở ngòi Bích xã Âm-hạ, tổng Âm-thượng, huyện Hạ-hòa, tỉnh Phú-thọ, khi về có mua được 10.000 nứa và 2.000 lá gồi, lúc xuôi về thì tên Bích là cháu có cho con tên là Hoàng-văn Khâm đưa về đến Việt-trì hôm 29 septembre 1926 hồi 8 giờ lên làm thuế thì có buộc vào cạnh một cái bè khác, bè ấy có nứa lá và nâu, mà bè ấy thì có 6 người, hồi 3 giờ chiều tên Khâm lấy được giấy thuế ra bè tìm thì không thấy nữa, rồi tên ấy cứ theo tìm tới bờ sông Nhị-hà về tới địa-hạt tôi gần tỉnh Hưng-yên và báo cho tôi biết, mà hôm ấy là ngày mồng 2 octobre, thì tức khắc tôi cho người nhà đi tìm các ngọn sông và các bến, từ hôm ấy đến nay chưa thấy. Vậy thì ông bà nào biết ở đâu bảo giùm hộ tôi xin tạ ơn. 5.913

Sổ lồng. — Đào Lan đến ở hát với Tài-Lộc ở Bạch-mai vì tháng bẩy mới rồi, khi đến có vay của chủ 50$. Nay [illegible] về cứ tiền đi thì mụ chủ đã [illegible]

Giải vào tòa án. — Ngày 23 hồi 7 giờ M. Lê-văn-Đa, ở Văn-hồ thuộc hộ hát có trình rằng ban đêm kẻ trộm vào lấy mất quần áo, đồ đạc và hai cái túi tùy thân sáng hôm nay mới tìm đã bắt được tên Đỗ-văn-Tình cầm cái thẻ ấy nói là thẻ của mình. xét ra chính tên Tình đã vào ăn trộm nhà Lê-văn-Đa, nên sở cẩm đã làm biên bản để giải ra tòa án xét xử.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Sư mô đâu có thế? — Mấy tháng trước có hai người sư vào hiệu bán kính ở phố Tràng-tiền hỏi mua kính, lúc chủ hiệu bận tiếp khách, liền ăn cắp một bộ kính trắng gọng vàng đáng giá 20 đồng rồi trốn mất. Sau chủ hiệu trình cẩm, nhưng cũng chưa tìm thấy hai người sư ăn cắp. Nay lại nghe nói có một sư nam vào thăm chùa ở Hòa-mã rồi ôm cả bụt trốn đi.

Nạn xe cộ. — Ngày hôm qua, vào hồi 3 giờ, Đào-v-Bình, kéo cái xe nhà đến phố hàng Đậu thì đụng phải Ng-thị-Nội, lên 5 tuổi, ở với bố mẹ nó nhà ở phố hàng Đậu số 52, may chỉ xây xát thôi, chứ không việc gì.

Ngày hôm mồng chín vào hồi 5 giờ rưỡi, cái xe hàng số P. P. M. 53, đi qua phố hàng Bè thì đụng phải một cái xe chở hàng của nhà Aogiani, may người không can chi, chỉ có chiếc xe hàng là bánh xe bị hư hỏng mà thôi.

Vứt xác. — Ngày mồng chín tây, vào hồi 8 giờ, có một cái xác một đứa bé ước chừng 15 hoặc 16 tuổi, vứt ở trước nhà số 6 và số 8 phố hàng Chiếu, mình mẩy không có thương tích gì cả, hiện đã đưa vào nhà xác.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển	0$15
Tiền cước thường	0, 05
Tiền cước Recommandé thêm	0, 10

Thư và mandat gởi cho:

M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

5791

Tin sau cùng

Saigon, ngày 9 Octobre

Quan quyền Toàn quyền Pasquier tại Huế

Quan quyền Toàn quyền Pasquier, và quan hầu của ngài, từ Tourane trở ra lại có thêm quan thanh-tra chánh-trị, Jabouille, quan thượng-thư bộ Binh, đại-biểu chánh-phủ Trung-kỳ, đi xe hỏa riêng đã tới Huế hồi 11 giờ 30 sáng hôm nay. Khi tới nhà ga Huế, có quan quyền Khâm-sứ d'Elloy, các quan thượng-thư Nam-triều, quan chánh sứ tỉnh Thừa-thiên, và nhiều viên chức Tây Nam văn võ đón ngài.

Hồi 16 giờ, tại phủ Khâm-sứ có đặt lễ nghênh tiếp ngài. Có quan phụ chánh, các quan cơ-mật, và các quan Nam-triều.

Paris, ngày 10 Octobre

Tàu đụng nhau ở bến Havre

Tàu *Paris* đụng phải một chiếc tàu *remorqueur*, tàu *remorqueur* ấy bị đắm. 10 người chết.

Hỏa-tai ở Bordeaux

Mấy kho hàng và một nhà máy cưa ở cửa bể Bordeaux bị cháy. Tổn hại độ 5 triệu.

Gió bão ở bể manche

Ở bể Manche gió bão dữ-dội.

Về các việc xẩy ra ở hạt trú-binh

Báo *Journal* tiếp được tin ở Mayence nói rằng vì mới đây có xẩy ra những việc người Đức gây chuyện với mấy người Pháp, các quan binh sẽ thi-hành các phương sách trông nhặt và kiểm soát rất nghiêm nhặt, sẽ ra lệnh cho lính cảnh-sát Đức và lính cảnh sát Pháp, hết sức đã hoà với nhau. Các quan binh hạ lệnh đi tuần ở các thành-phố có trú binh, và một vài nơi lại sẽ cấm quân lính không cho đến.

Bọn thiếu-niên nước Nhật hành hung

Ngày hôm qua, 10 người thiếu-niên đã vào nhà M. Kubara là một nhà đại kỹ nghệ nước Nhật, và là chủ mấy cái mỏ, lấy lửa đốt nhà rồi trốn mất. Người ta bảo có lẽ bởi sự bàn bạc về thể lệ lao-động mới rồi, mà gây nên việc ấy.

(Indopacifi)

VIỆC BẮC-KỲ

NAM-ĐỊNH

Cuộc thi đoản thiên tiểu thuyết. — Cuộc thi Đoản-thiên-tiểu-thuyết của hội Trí-tri nay đã quá hạn, còn thấy nhiều người gửi bài về dự thi, vậy lại gia thêm một hạn nữa cho đến 31 tháng chạp tây.

Tiện đây xin nhắc lại để ai muốn dự thi biết rõ rằng: Tiểu thuyết tả chân về gia-đình hoặc xã hội, chủ ý về luân-lý ít ra cũng phải bốn trang trở lên, mà dài nhất mười hai trang là cùng. (Tiểu-thuyết phải mới, chưa đăng qua vào báo nào hoặc chưa xuất bản).

Bài thi xin gửi lại cho ông Hội-trưởng Nguyễn-văn-Hội, nhà số 60 phố Hàng-Sắt.

Hội Trí-Tri lại cáo.

HẢI DƯƠNG

Không phải giúp dân lụt. — Bản quán tiếp được bài này, xin cứ nguyên văn đăng báo và xin độc giả lưu ý về những câu bình phẩm đăng dưới kia.

Báo Trung Bắc số 1866 ngày 4, 5 octobre về mục tòa án Trung-trị có bài « Cũng giúp dân lụt » xem ra không đúng sự thực mà lại có phần phạm đến danh dự của bản hội, nên bản hội phải có mấy lời cải chính lại cho đúng.

1° Từ đó bắt đầu nước lụt đến giờ ngót ba tháng giời, ở Hải-dương chưa từng có một hội nào, hoặc những tay tài tử nào đã đứng lên tổ chức một cuộc gì để giúp dân lụt cả; là vì rằng khắp trong thành phố không phố nào là không có nước ngập; vậy thì hát vào chỗ nào?

2° Còn việc đưa tiền cho ông Tạ-đình-Thận mua mandat gửi lên cho ông Hội thì lại sai lầm nữa; vì khi nào mandat tên ông Hội mà ông Nguyễn-Thống lại lĩnh được ư?

Nguyên do câu chuyện xẩy ra như thế này: Hồi tháng Février 1926 phường xiếc Long-Tiên có về diễn tại Hải-dương thì có diễn giúp cho bản hội một buổi, nghĩa là phường xiếc tự ý quyên cho bản hội. Hôm diễn các viên tòa trị-sự mỗi người trông nom một việc, mà M. Thống thì bán vé: khi xong M. Thống lĩnh tiền đã đưa cho ông chủ phường xiếc một nửa, còn một nửa là 3$17 đáng lẽ ra phải giao lại cho ông Lê-văn-Tiến là thủ quỹ của hội để vào sổ ngay; song M. Thống lại không đưa. Hội có viết cho M. Thống một cái thư hỏi món tiền đó thì M. Thống lại đưa cho hội một cái chèque của nhà ngân hàng ra. Cái chèque ấy hội có gửi lên Hanoi nhờ ông Hội là hội-trưởng hội chánh lĩnh hộ; nhưng vì tiền ký ở nhà ngân hàng của M. Thống đã hết rồi nên không lĩnh được. Vì thế hội lại phải viết một cái thư nữa cho M. Thống nói sự tình là thế thì M. Thống có xin khất gửi sau. Lần lữa mãi đến ngày nay, không ngờ việc xẩy ra đến tòa thì phiên tòa hôm thứ hai 4 octobre vừa rồi đã tuyên án phạt M. Thống 2 tháng án treo rồi.

T. B. K. N. C. T. T. T. lại cáo

L. T. S. — Chi hội T. B. K. N. C. T. T. T. ở Hải-dương nói rằng vì bài giúp dân bị lụt đăng ở trong một số báo trước mà có thể phạm đến danh dự của hội, quí hội nghĩ thế là lầm.

Bảo rằng không được đúng lắm thì có lẽ, vì buổi hát xiếc giúp cho hội mà báo lại nói là diễn kịch giúp cho dân lụt. Lầm là ở đó, chứ diễn kịch giúp dân lụt mà lại cho là mất danh giá ư? Thế còn việc viên tổng thư ký Nguyễn-Thống tức Kinh Đài thu tiền cho hội lại bỏ nhầm vào túi mình mất một nửa, đến khi hội đòi lại ký cái chèque hư không đến nỗi phải hai tháng tù án treo thì quí hội cho là một việc danh dự cho hội hay sao?

Vì chuyện gà bới. — Ngày 4 vừa rồi, tại nhà số 7 phố Đông-mỹ có xẩy ra một tấn náo kịch, mà đầu đuôi chỉ vì chuyện gà bới mà ra.

Nguyên là thị Hai và thị Thương cùng ở chung một nhà, thị Thương có nuôi mấy con gà, ngày ngày nó sục vào bới bậy trong nhà thị Hai; thị

(Xem trang thứ ba cột thứ hai).

CUỘC SỔ SỐ

của hội Trung-Bắc kỳ tương tế và hội Trung-Bắc kỳ nông công thương tương tế

(LOTERIE DE LA MUTUALITÉ)

Có 105 vé được trúng giải, chia ra như sau này:

1	vé được	**5.000$00**
1	»	1.000 00
1	»	500 00
34	»	75 00
34	»	50 00
34	»	25 00

NƠI VÀ NGÀY MỞ SỐ. — Đến 15 octobre 1926 thì mở số tại tòa Đốc-lý Hanoi

NƠI PHÁT TIỀN NHỮNG VÉ ĐƯỢC TRÚNG GIẢI. — Những vé được trúng giải thì lĩnh bạc tại nhà Đông-Pháp Ngân-hàng, Hanoi

GIÁ BÁN: mỗi vé . . . . **1$00**

Có bán vé tại Bản-quán

Các ngài ở xa gửi mua, xin nhớ đính thêm tiền cước Recommandé tính như sau này

Từ 1 vé đến 10 vé, tiền cước Recommandé: 0$20

Từ 1 vé đến 20 vé, tiền cước Recommandé: 0 30

Xin mua mau, mau, kẻo hết !!!!

Số 82

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Dương lục-lang nghe lời. Hai người cùng đi đến xem thì quả-nhiên thấy một tòa miếu-vũ, trông rất tráng-lệ uy-nghi. *Dương* lục-lang bước vào trong miếu, nhìn lên thần-tượng, giống mình như đúc. Hai bên lại có tượng mười tám viên chi[illegible] sắt là bộ-hạ của mình. Trên bàn thờ khói hương nghi-ngút.

Dương lục-lang trông thấy pho tượng *Tiêu tán*, liền bảo rằng:

— Pho tượng này giống biết đường nào!

Tiêu tán cười mà bảo rằng:

— Pho tượng của chủ-quan lại càng giống lắm. Tôi ở *Đặng-châu* mỗ, khi phát điên, vẫn ăn thịt người, ai ngờ đây lại cúng lễ như thế. Âu là tôi giầy đổ pho tượng tôi, rồi giầy đổ cả pho tượng chủ-quan một thể.

Nói xong, tức thì hoa tay giầy các pho tượng, nghe đánh ầm một tiếng thì các pho tượng đã đổ xuống một dẫy. *Tiêu tán* lại chạy lên trên điện, để giầy đổ pho tượng *Dương*-lục-lang, nhưng giầy mãi mà không thấy chuyển động.

Tiêu-tán duy tay nắm miệng, cố sức mà giầy, bấy giờ pho tượng mới đổ đánh ầm một cái, tiếng vang như thể núi lở vậy. Các người cúng lễ, tỏ chạy tán-loạn. Người thủ-từ thấy thế, vội-vàng lấy thanh la mà khua vang lên.

Bỗng thấy *Lưu siêu* và *Trương cái* đem bọn hai trăm người ở đâu kéo đến. *Dương* lục-lang quát to lên mà bảo rằng:

— Các ngươi làm được một việc đáng khen!

Lưu siêu và *Trương cái* nghe nói, giật mình kinh sợ, vội-vàng sụp lạy mà rằng:

— Mọi người đồn nói chủ-quan đã chết rồi, ngày nay ở đâu mà bỗng tới đây?

Dương lục-lang thuật hết đầu đuôi mọi việc cho biết là khi trước mình đã giả chết, nay định chiêu-tập các đồ-đảng cũ cùng sang *Ngụy-phủ* cứu-giá.

Lưu siêu và *Trương-cái* mừng-rỡ mà rằng:

— Nếu vậy thì xin mời về sơn-trại để thương-nghị.

Dương lục-lang sai phá bỏ miếu thờ và hủy bỏ thần-tượng đi, rồi cùng mọi người trở về sơn-trại. *Lưu-siêu* và *Trương cái* truyền cho quân-sĩ mở tiệc để khoản-đãi.

Dương lục-lang hỏi rằng:

— *Nhạc-thắng* bây giờ ở đâu?

Lưu siêu nói:

— *Nhạc-thắng* cùng *Mạnh-lương* đem nhau lên *Thái hàng sơn*, tự xưng là *Thảo-đầu-thiên tử*.

Dương lục-lang thở dài mà than rằng:

— Nếu ta chết rồi thì chỗ biên-giới này khó lòng mà được yên-lặng.

Dương lục-lang lại bảo *Lưu-siêu* và *Trương-cái* rằng:

— Các ngươi cứ sửa soạn binh-mã, đợi sẵn ở đây, để ta đi tìm *Nhạc-thắng*, rồi sẽ cùng nhau tiến đánh.

Lưu siêu và *Trương cái* vâng lời. *Dương* lục lang lại cho *Tiêu-tán* thẳng đường đi sang *Thái-hàng-sơn*. Hai người đi trong một ngày, đến khi trời tối, *Dương* lục-lang mới bảo *Tiêu tán* rằng:

— Chỗ này đều là đường núi, sợ không có nhà trọ. Ngươi thử vào trong làng tìm một chỗ ngủ nhờ.

Tiêu-tán đi quanh. phía sau núi, trông thấy có một nơi thông-trang nhỏ, mới tìm vào để hỏi trọ. Bấy giờ chủ-nhân đang ngồi ở giữa nhà, trong nhà đèn thắp sang choang, trần-thiết rất lịch-sự.

Tiêu-tán vái chào mà thưa rằng:

— Chúng tôi đi buôn xa, chẳng may qua đây lại gặp phải trời tối, dám phiền tôn-ông cho ngủ nhờ một đêm, sẽ xin trọng-báo.

Chủ nhân đáp rằng:

— Mọi khi thì có có thể để ông ngủ trọ được, nhưng đêm nay thật không thể sao được; vậy ông nên tìm đi nơi khác.

Tiêu-tán nói:

— Đêm tối như mực, xin tôn-ông làm ơn mà giúp cho.

Chủ-nhân nói:

— Ông đi một mình hay có ai nữa không?

Tiêu tán nói:

— Còn chủ tôi đứng ngoài kia, cả thảy hai người mà thôi.

Chủ-nhân nói:

— Nếu có hai người thì không ngại chi, để tôi dọn cái phòng ngoài cho ngủ.

Tiêu-tán liền chạy ra gọi *Dương* lục-lang vào. Chủ-nhân trông thấy *Dương* lục lang tướng-mạo đường đường, mới hỏi rằng:

— Ông tự đâu đến đây?

Dương lục-lang đáp rằng:

— Tôi tự *Biện-kinh* tới đây, đi sang *Thái-hàng-sơn* có chút việc cần.

Chủ nhân nói:

— Ông nói đến *Thái-hàng-sơn*, luống khiến cho già này lại thêm nỗi đau xót.

Dương lục-lang nói:

— Người có điều gì can khổ, xin nói cho tôi được biết.

Chủ-nhân nói:

— Tôi ở đây đã lâu năm, vốn là một nhà biết trọng danh-nghĩa. Nhà tôi đây nguyên gọi *Trần-gia trang*, cách *Thái hàng-sơn* chỉ độ mấy dặm. Trên ngọn núi ấy, nay mới có hai vị *Thảo-đầu thiên tử*: Một vị tên gọi *Nhạc-thắng* và một vị tên gọi *Mạnh-lương*. Đồ đảng có hàng năm, sáu vạn người, vẫn đi cướp phá các hương-thôn, nhân dân rất lấy làm cực khổ. Tôi nửa đời vất-vả, sinh được có một mụn con gái, bị *Mạnh lương* trông thấy, đòi lấy làm vợ, đêm nay sắp đưa sính-lễ đến đây, bắt đứa dì tôi phải vâng theo, nếu không thì người trong một làng đây khó lòng mà bảo toàn được tính-mệnh. Sự oan khổ này thật là chẳng còn biết kêu đâu cho thấu.

Dương lục-lang cười mà bảo rằng:

— Tôn-ông chớ lo-ngại! *Mạnh lương* vốn là người cũ của tôi. Đợi khi hắn đến đây, tôi sẽ có phương-pháp.

Chủ-nhân nói:

— Nếu người giả được cho tiện-nữ khỏi bị nhục thì thật là một cái ơn tái-sinh vậy.

Dương lục-lang lại ra phòng ngoài để chờ đợi. Lại nói chuyện chủ-nhân truyền cho người nhà sửa soạn tiệc hoa để nghênh-tiếp *Mạnh* đại-vương. Khi gần sang canh hai, bỗng nghe có tiếng chiêng trống vang động, đèn đuốc sáng trưng một góc trời.

Người nhà vào báo:

— *Mạnh* đại-vương đã đến.

Trần trưởng-giả (tức là chủ-nhân ở thôn-trang ấy) vội-vàng ra nghênh-tiếp. *Mạnh-lương* vào ngồi tại giữa phòng khách, quân lâu-la đứng xếp hàng hai bên.

Trần trưởng-giả sụp lạy mà thưa rằng:

— Tôi không kịp ra đón ngoài xa, dám xin đại-vương tha-thứ.

Mạnh-lương nói:

— Bây giờ ông là nhạc-phụ tôi, hà tất còn phải thi-lễ.

Trần trưởng-giả sai người nhà bày tiệc, lại cố ý bảo nữ tỳ vào gọi *Bách-hoa nương-tử* ra để mời rượu. Đứa nữ-tỳ chạy ra nói:

— Nương-tử có ý hổ thẹn, cho nên không chịu ra mời.

Trần trưởng-giả nói:

— Bây giờ đã là vợ đại-vương đây, can chi lại còn hổ-thẹn!

Nói xong, lại sai người vào giục. *Mạnh-lương* thấy vậy, vui-mừng không biết dường nào. Bấy giờ *Dương* lục-lang và *Tiêu-tán* đứng ở phòng ngoài, dòm qua cửa sổ, đều bưng miệng cười thầm. (Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Il n'avait rien « déniché ». Personne n'y pensa plus dans Montfermeil. Il y eut seulement quelques braves commères qui dirent Tenez pour certain que le cantonnier de Gagny n'a pas fait tout ce triquemaque pour rien ; il est sûr que le diable est venu.

III

Qu'il fallait que la chaîne de la manille eût subi un certain travail préparatoire pour être ainsi brisée d'un coup de marteau

Vers la fin d'octobre de cette même année 18 3, les habitants de Toulon virent rentrer dans leur port, à la suite d'un gros temps et pour réparer quelques avaries, le vaisseau l'*Orion* qui a été plus tard employé à Brest comme vaisseau-école et qui faisait alors partie de l'escadre de la Méditerranée.

Ce bâtiment, tout écloppé qu'il était, car la mer l'avait malmené, fit de l'effet en entrant dans la rade. Il portait je ne sais plus quel pavillon qui lui valut un salut réglementaire de onze coups de canon, rendus par lui coup pour coup ; total : vingt-deux. On a calculé qu'en salves, politesses royales et militaires, échanges de tapages courtois signaux d'étiquette, formalités de rades et de citadelles, levers et couchers de soleil salués tous les jours par toutes les forteresses et tous les navires de guerre, ouvertures et fermetures de portes, etc., etc., le monde civilisé tirait à poudre par toute la terre, toutes les vingt quatre heures, cent cinquante mille coups de canon inutiles. A six francs le coup de canon, cela fait neuf cent mille francs par jour, trois cents millions par an, qui s'en vont en fumée. Ceci n'est qu'un détail. Pendant ce temps-là les pauvres meurent de faim.

L'année 182 était ce que la restauration a appelé « l'époque de la guerre d'Espagne ».

Cette guerre contenait beaucoup d'événements dans un seul, et force singularités. Une grosse affaire de famille pour la maison de Bourbon ; la branche de France secourant et protégeant la branche de Madrid, c'est-à-dire faisant acte d'ainesse ; un retour apparent à nos traditions nationales compliqué de servitude et de sujétion aux cabinets du nord ; M. le duc d'Angoulême, surnommé par les feuilles libérales *e héros d'Andujar*, comprimant, dans une attitude triomphale un peu contrariée par son air paisible, le vieux terrorisme fort réel du saint-office aux prises avec le terrorisme chimérique des illéraux ; les sans-culottes ressuscités au grand effroi des douairières sous le nom de *descamisados* ! le monarchisme faisant obstacle au progrès qualifié anarchie ; les théories de 89 brusquement interrompues dans la sape au bois européen intimé à l'idée française faisant son tour du monde ; à côté du fils de France généralissime, le prince de Carignan, depuis Charles-Albert, s'enrôlant dans cette croisade des rois contre les peuples comme volontaire avec des épaulettes de grenadier en laine rouge ; les soldats de l'empire se remettant en campagne, mais après huit années de repos, vieillis, tristes, et sous la cocarde blanche ; le drapeau tricolore agité à l'étranger par une héroïque poignée de français comme le drapeau blanc l'avait été à Coblentz trente ans auparavant ; les moines mêlés à nos troupiers ; l'esprit de liberté et de nouveauté mis à la raison par les bayonnettes ; les principes mâtés à coup de canon ; la France défaisant par ses armes ce qu'elle avait fait par son esprit ; du reste, les chefs ennemis vendus les soldats hésitant, les villes assiégées par des millions ; point de périls militaires et pourtant des explosions possibles, comme dans toute mine surprise et envahie ; peu de sang versé, peu d'honneur conquis, de la honte pour quelques-uns, de la gloire pour personne ; telle fut cette guerre, faite par des princes qui descendaient de Louis XIV et conduite par des généraux qui sortaient de Napoléon. Elle eut ce triste sort de ne rappeler ni grande guerre ni la grande politique.

Quelques faits d'armes furent sérieux ; la prise du Trocadéro, entre autres, fut une belle action militaire ; mais en somme, tous les répétons, les trompettes de cette guerre rendent un son fêlé, l'ensemble fut suspect. L'histoire approuve la France dans sa difficulté d'acceptation de ce faux triomphe. Il paraît évident que certains officiers espagnols chargés de la résistance cédèrent trop aisément, l'idée de corruption se dégagea de la victoire ; il sembla qu'on avait plutôt gagné les généraux que les batailles, et le soldat vainqueur rentra humilié. Guerre diminuante en effet où l'on put lire *Banque de France* dans les plis du drapeau.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Lê-bôi tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Boulatruelle không tìm được ra thì gì cả. Trong tăng cũng không ai nhớ gì đến nữa. Duy có một vài mụ kia lắm mồm lắm miệng thì nói rằng: Lão phu lục-lộ kia mà nó đã chịu tìm-tòi như vậy, tất-nhiên là có cái gì bẩn là thằng Quỉ đã hiện lên cho nó bắt gặp.

III

Xiềng sắt giọt một nhát búa mà gãy tất, nhiên là đã có người bẻ trước

Vào độ hạ-tuần tháng mười, cũng một năm 1823 đó, khi vừa qua một cơn sóng gió to, thì dân thành *Toulon* bỗng thấy chiếc tàu chiến *Orion* từ ngoài đại-hải đi vào đến chữa. Chiếc tàu này về sau thì đem dùng làm trường học thủy-quân vũ-bị ở *Brest*, nhưng năm ấy thì hãy còn thuộc hạm-đội Địa-trung-hải.

Chiếc tàu ấy, tuy rằng đã xiêu-vẹo cả, bởi vì vừa bị cơn sóng dữ, nhưng khi vào bến thật là oai-vệ. Không biết rằng kéo cờ gì, mà trong bến theo lệ phải bắn chào mười-một phát đại-bác, cứ mỗi phát trên bờ bắn xuống, thì lại một phát dưới tàu bắn đáp lên: cộng là hai-mươi-hai phát. Có người đi tính ra mỗi ngày vừa súng mừng, vừa súng bắn chào các bậc đế vương thần tướng, vừa những cách lịch-sự om-xòm trời đất, vừa những súng lệ của các bến các thành, vừa súng bắn khi mặt trời mọc, khi mặt trời lặn, của các pháo-đài, các đồn ải, các tàu chiến lớn nhỏ bắn ra, vừa những hiệu súng mở cửa đóng cửa, vân vân... trong khắp thế-giới văn-minh ở trên địa-diện, cứ mỗi ngày là bắn mấ-tài, cả thảy mười-lăm vạn phát súng vô-ích, cứ tính mỗi phát sáu phật-lăng, thì mỗi ngày tốn chín-mươi vạn phật lăng, mỗi năm là ba-trăm triệu phật-lăng tan ra khói vậy. Đấy là một việc nhỏ-nhặt mà thôi. Trong khi ấy thì có bao nhiêu kẻ nghèo phải nhịn đói mà chết.

Năm 1823 là cái thời-đại mà vương-chính khôi-phục gọi là « thời-đại đánh nhau với Y-pha-nho »

Cuộc giao-tranh đó tuy rằng trong có một biến-cố mà biến-cố ấy lại gói thật là nhiều biến-cố khác, thật là lắm sự-kiện kì-khôi. Đối với nhà *Bourbon* chẳng qua là một việc lớn trong một gia-đình. Cái chi làm vua nước Pháp cứu-viện và bảo-hộ cho chi làm vua bên nước Y-pha-nho, ngẫm là thì một cái nghĩa-vụ của chi trưởng. Cuộc này là một cuộc duy-trì lấy những nền-nếp tập-truyền của quốc-gia, mà lại phiền-phức thêm những điều liên-lụy với các triều-đình phương bắc. Ông *Angoulême* quân-công, các báo về chính-đảng tự-do thường gọi là « đấng anh-hùng ở trận *Andujar* » bằm tính điềm-đạm mà lại phải làm ra mặt đắc-chí, để mà hạn-chế cái bạo-chính cũ của thánh-đảng là một bạo chính thật, nó dương tranh-hùng với cái bạo-chính của phái tự-do là một bạo-chính mê-sảm tưởng-tượng mà thôi. Những quân *sans-culottes* (không quần) thuở trước đã vong-bại đi rồi bây giờ lại hồi-sinh mà gọi là *descamisados* (1) (tiếng Y-pha-nho nghĩa là những quân không có áo so-mi) làm cho các bà-cố phải khiếp-đảm. Nghĩa quân-chủ ra làm trở-lực cho cuộc tiến-bộ, gọi là cuộc nhiễu-loạn, về quân vô chính-phủ. Bao nhiêu những chính-sách năm 1789 thì bỗng như đoạn-tuyệt, bị họ trở lại đem đi mất. Tư-tưởng nước Pháp đương truyền-bá khắp hoàn-cầu thì như bị cả Âu-châu thết bảo đứng lại. Bên mình ông thân-vương nước Pháp ra đứng làm tổng-tư-lệnh, thì ông *Carignan* vương, sau là vua *Charles Albert* (là thế-tổ nhà vua Ý-đại lị bây giờ) cũng đăng vào cái đội quân toàn những bậc để vương để đi đánh các dân-tộc, vai đeo kiên-chương quân lực-đạn tất bằng dương-mao nhuộm đỏ. Bao nhiêu những quân lính của đế-triều cũ, bây giờ lại ra tòng chinh. nhưng nghỉ đã tám năm, tuổi đã già, chí đã nản, và nay lại phải đeo hiệu hoa-thị trắng. Cờ tam tài thì mấy người có hảo-khí phải đem ra ngoại-quốc mà phất, cũng như là cờ trắng đem phất ở *Coblentz* ba mươi năm về trước. Những thấy-tu thì đua nhau với quân lính mà ra chiến-trường. Bao nhiêu những tư tưởng tự-do, những tư-tưởng mới mẻ đều bị ba-đe-nét bắt phải câm hầu tắc cổ. Lấy đại-bác mà đè-nén những lý-thuyết mới. Nước Pháp lấy khí-giới mà phá hoại cái công-việc của tri-khôn đã làm nên. Bao nhiêu những bậc đầu-mục bên cừu-địch thì đã lấy tiền mà dẫy cả rồi, quân lính thì nhu-nhơ bất-quyết, những thành-quách vẫy hàng bạc triệu. Về sự quân thì không có nguy-hiểm gì nữa. vậy mà cũng vẫn phải phòng sự những sự tự-nhiên nổ vỡ, như là đột-ngột mà sấn vào chỗ có địa lôi chôn sẵn vậy. Lưu-huyết không có mấy, cũng không vinh-hiển cho ai. Cái nhục thì cho một vài người, cái vinh thì không ai cả. Ấy đó, cái cuộc giao tranh do mấy ông vương-tôn dòng-dõi vua Lô-y thập tứ hồ-hào nhu, mà do tay các ông tướng của Nã-phá-luân hoàng-đế thuở trước đi đánh, nó là như thế. Cuộc giao-binh ấy không làm được cho chúng ta phải nhớ đến cuộc đại chiến-sự ngày trước, mà cũng không làm được cho ta nhớ đến cái thời-đại ngoại-giao rất giỏi năm xưa.

Cũng có một vài trận nổi tiếng; như là việc hạ-thành *Trocadéro* ở bên Y-pha-nho, thì thật là một việc vũ-dũng. Nhưng mà xét ra thì những tiếng kèn rúc trong cuộc giao-tranh này nghe nó dè-dè (không được dòn), thủ kì đại-cương không được trong-sạch, đói sau sử-ký cũng phục cho nước Pháp cái thái-độ không như-hèn gì trong cuộc chiến-tranh đó. Cái điều lắm vị tướng quân Y-pha-nho không hết lòng kháng-cự, binh như đã rõ nhờn-tiền, cho nên quân nước ta thắng-trận mà như là lấy tiền-của mà mua được thắng. Thì ra cái phần thu được lòng các tướng bên địch là nhiều hơn cái phần đánh được trận. Dĩ chi quân ta khi khải-hoàn tự-hỏ không dám ngửa mặt vậy. Mà thật ra thì cuộc chiến tranh này quả đã làm cho nước ta kém-hèn đi, trong ngần cờ của ta phen ấy, hình như có đề chữ *Pháp-quốc ngân-hàng* vậy. *(Còn nữa)*

1. Những phái cách mệnh nước Pháp thì người quí việc khinh bỉ mà gọi là không-quần, cũ gì như tiếng ta gọi quân khố rách. Bên Y-pha-nho, thì lấy tiếng không áo mà gọi bọn theo chủ-nghĩa tự do, cũng là một cách khinh bỉ.

Những bài từ đầu, đã in thành bốn quyển, mới bán chữ Pháp, mỗi bộn quốc-văn, bán giá như sau này :

Quyển I — 223 trang, bán. 0 $ 50
— II — 203 — . 0 45
— III và IV 230 — . 0 55
— V và VI 193 — . 0 45
— VII và VIII 319 — . . 0 65

Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . . . 0 $ 20

Cả năm quyển gửi làm một gói 2 00

VIỆC ĐẮM TAU ĐỒNG-LỢI

Số những người chết đã vớt được

(Tiếp theo)

Số thứ 15

1. Mlle Valentini, 20 tuổi.
2. Nguyễn-văn-Ty, 45 tuổi, làng Phù-Ấnh, Phủ Tư, Hưng-yên.
3. Một người đàn ông, không có quần áo, da thịt rữa gần hết, đầu chỉ còn sọ, duy còn mới ít giải.
4. Một người đàn ông, 30 tuổi, đầu còn sọ, da thịt gần rữa hết, mình mặc áo vải nâu cộc mà bụng quấn thắt bằng cạp quần, đốt mất hai ống tay, bên trái có thích hai chữ chàm, chữ trên mờ, còn chữ dưới là chữ *pem* « 夫 », về đùi bên trái cũng có giải chàm, nhưng không rõ chữ.

Cộng. . . 4 người.
Các sở ruộc. . . 309 »
Tổng cộng. . . 313 »

Thế là tính ra tới nay số xác vớt được là 3.3 cái, và số người sống sót là 130 người.

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Tạng phủ liên thận qui tiện luận

Tạng là tàng, phủ, là-lách, buồng-gan, và hai quả cật, thì vì sớ gì mà quí? Phải là đủ cả, trái cật, ruột-non ruột già, tam tiêu và bàng bang, thì vì sớ gì mà bỏ? Trong cách không giải nghĩa rõ rang, mà xưa nay các nhà làm thuốc cũng cứ làm tắm thường, chữ không suy xét kỹ, cho nên bệnh nọ, bệnh nặng bệnh kia, bệnh thực, đều không biết ra sao cả. Vậy xin giải nghĩa như sau này :

Tạng vì như ông chủ nhà, cốt để nắm tăng ý chí, bền phách, vận dụng thần minh ở trên, mà truyền ba xuống cho sự phủ ở dưới. Tức là nghĩa sách nhe bảo rằng tạng tàng.

Phủ vì như người đầy tớ, cốt để giữ việc tiếp hóa bài tiết, chăm chỉ công việc ở dưới, mà thừa tiếp lên nắm tạng ở trên. Tức là nghĩa sách nhe bảo rằng (tạo lự).

Lạo tâm thì để là bao-tử hay là tỳ là mà tâm lẻ là tinh khí trong các chất đồ ăn hoa sinh ra hết, khác nào phẩm vật qui báu, chỉ để làm đồ ăn thanh cúng cho những bậc cao sang. Lo nhiều ăn ít, chất yếu, sinh gầy, cho nên đồ cẩm thường, mà thường thì không cần.

Lạo lực thì chẳng qua giải đầu bình thì, mà lấy bổ là tiêu dịch trong các chất đồ ăn gan lọc ra tại nhiều, khác nào phẩm vật ngũ khí-tri, có thể làm đồ ăn thô tục cho hạng người cầy cấy. Vào nặng cơm, gần đồng thịt bắp cho nên ít tật bệnh, mà bệnh thì dễ chữa.

Đến như tâm với thận (tâm là quả tim, thận là hai quả cật) vì như bổ mẹ chí nhỏ, thì lại khó nuôi hơn là bảo-tạng tỳ (lá lách), gan, là-lách).

Tâm là hỏa, ứng vào thượng quả ly, thận là thủy, ứng vào thượng quả khảm, thủy hỏa tương giao, vật dụng rất là tiện diện.

Trung hư là thượng quả ly, ly là hỏa.

Trung mãn là thượng quả khảm, khảm là thủy.

Tâm hư thì tinh liền lụy đến thận; thận hư thì tinh liền lụy đến tâm. Vì rằng thận với chí tương chấp lẫn nhau, mà tâm thì tàng thần, thận thì tàng chí, bổ trợ nhau tự quí độ, không những thương tâm, tương sinh đến thận, sẻ đạo quí độ, không những thương thận, tương sinh đến tâm. Lời cách ngôn « sớm tối bạo tránh bởi tự thận, muộn cơ con trách bởi tự tâm » ấy cũng cho rằng âm tinh đã bảo kiệt ở trên thì dương thấy tăng tiến vọng ở dưới, không cơ tâm hư mà thận vượng, thận hư mà tâm vượng bao giờ. Vậy thì tâm tạng và thận tạng bệnh nhiều hơn là bạng khác, mà lại càng khó trị.

Nếu các thầy biết giữ gìn tâm tạng và thận tạng, thì tâm thận không bệnh, sẽ tạng phủ cũng không bệnh. Bằng sơ suất để cho mắc bệnh, vậy bệnh do tạng, thì nên điều bổ, như thể đem cao lương sẻ sang dưỡng bậc qui quyền; bệnh do phủ, thì nên công phạt, như thể đem nghe khoái để cấp đãi bậc hàn tôi, mà trong như tâm tạng và thận tạng, lại càng phải trị trọng âm, thì bệnh gì cũng khỏi.

Tạng cũng như tăng, nghĩa là nắm lại cùng, cam thong nơm niệu chong

Nội kinh nói : « âm là chân tạng; bổ chân tạng kiện những thì chết »

Lại có nói : « nắm tạng đã vững tinh khí, thì không xâm tiết tà chất nào, sâu phủ đã truyền hóa vật, thì không nên định tà chất nào ».

Vậy trị tạng bệnh không có phép là mà thận tạng cốt để nuôi tinh, lại rằng phải bổ mẹ là, không cứ là chất hư chất thực, nhất thiết cấm không được tả.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Các việc linh trưng và đấu giá

Ngày 14 octobre. — Tại phủ Khâm sứ Trung-kỳ gọi lĩnh trưng việc cho ô-tô mang thư ở Tourcham với Dalat.

Sở điều-lệ để tại phòng thư-ký của phòng Thương-mại Haiphong.

Ngày 14 octobre. — Hồi 9 giờ sáng tại tòa ba phủ Thống-sứ Bắc-kỳ sẽ gọi lĩnh trưng việc in các tờ thuế thân cho Bắc-kỳ về năm 1927.

Sở điều-lệ để tại tòa ba phủ Thống-sứ.

Ngày 23 octobre. — tại phòng Hội-đồng tòa Đốc-lý Hanoi sẽ gọi lĩnh trưng những việc sau này :

Hồi 9 giờ 30 : Trưng cơm cho các người ốm và các người sanh giữ tại nhà thương, nhà thương con gái, nhà thương lây của thành phố Haiphong từ 1er janvier 1927 tới 31 décembre 1928.

Hồi 9 giờ 45 : Trưng cấp các giấy in cho thành phố Haiphong dùng từ 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ : Trưng việc chụp ảnh để giản vào thẻ căn-cước của các người ở Haiphong và vào sổ tay của các người tới đây, từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1929.

Hồi 10 giờ 15 : Trưng cấp các vị thuốc và vải buộc thuốc cho sở Y-tế của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 30 : Trưng cấp thóc, rơm gạo, khoai, cám để nuôi lợn ngựa của sở Lục-lộ thành phố và sở Đốc-lý từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 45 : Trưng cấp dầu essence và dầu nỗ dùng cho các sở của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Hồi 11 giờ : Trưng cấp gà, ịt bò, bánh tây, trứng, cá và các thứ quà dùng để nuôi các loài vật tại vườn bích thú Lạch-tray ở Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Các sở điều-lệ đều để tại tòa Đốc-lý Haiphong.

Ngày thứ hai 25 octobre 1926. — Hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá làm một cái nhà ăn và một cái nhà tắm cho trường nam Sư-phạm Hanoi. Việc này trước định vào 15 septembre nay hoãn đến 25 octobre 1926.

Ngày 27 octobre 1926 hồi 16 giờ. — Tại nhà Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng các sổ và giấy in cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lĩnh trưng phải khai bằng bạc và bằng ra.

Điều lệ để tại tòa ba nhà Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nhà Thương-chính Saigon.

Ngày thứ tư 27 octobre 1926. — Hồi 13 giờ tại nhà Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng việc in sổ và bán sổ giấy in dùng trong sở Thương-chính năm 1927. Tiền bán phải tính bằng bạc và ra.

Điều lệ để tại sở Thương-chính Haiphong.

Ngày 28 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại đạo Bảo-an phía Bắc, ở nhà ga Gia-một gọi lĩnh trưng cho các đạo bảo-an phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trang-mang ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74.000 k.) dầu để làm trạo bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66.000 k.) dầu để làm các toa máy.

Các giấy má về việc lĩnh trưng này để tại phòng giấy ông kỹ-sư chánh đoàn hỏa-xa phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord gare Hanoi) và phòng giấy ông trưởng ga Haiphong (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

Rượu bổ-dào
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chữ không sai có mấy thứ thuốc về những hình lạ, làm trò-cười cho kẻ-coa và người có tri khôn tài không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khôn tin. người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt qua, mà vị-tất có được công-hiệu cho lắm chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÉS
54, Phố Trùng-tiền, 54
HANOI
Kính xem kỹ các con dấu của bản-hiệu ở trong thứ tự tờ báo này

PHẨM,

Thứ chè tốt thời quanh năm nồng lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giá lẻ cho nên gìn giữ thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp qua bọ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU
số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 113, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định
Kính-cáo

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Tiếng còi từ giã

Từ sáng đến giờ, giọt mưa vẫn lý-tích. trên giới thì mây đen phủ kín, non chỉ thấy mù mịt, chẳng khác gì nhìn vào buồng tối, dưới đất thì phố xá vắng ngắt, người đi lại mỗi lúc mỗi vắng, tiếng hàng rong cũng ít hẳn đi. Thỉnh thoảng có người đèo xe qua lại sợ lo dưới cái áo tơi, xe hơi mui kín vẫn vụt như tên, nước bắn tứ tung như rồng phun của mưa, phong cảnh có vẻ tiêu điều, người vật sống ra lính dính đi; tuy vậy ở trong nhà ga hàng Cỏ vẫn có vẻ náo nhiệt lạ thường, nào hành khách qua lại, nào hàng hóa chất nịch, người qua kẻ lại dìn dịp tưng bừng; bỗng oành, đồng hồ đánh mười hai tiếng, ở đâu xa có mấy người dắt dìu nhau đi ra, lác lác gần mười nhận rõ một bà cụ già đầu đội một cái nón rách, mặt cặp kính đen, đầu tóc đã bạc phơ, đôi má dân deo mà hãy còn là vết hai hàng lệ, môm môm nom như mẹ ru như khóc... mình bà cụ khoác một cái áo tơi rách, tay thì giữ ra để một người đàn bà đi trước dắt, tay hữu chống gậy, đôi chân lẩy bẩy trên con đường đá gập ghềnh, tỉnh cảnh ấy ai là chẳng thương! Người đàn bà đầu đội nón, mình khoác cái áo vải nâu bạc phếch, tay dắt bà cụ, tay ẵm một đứa bé độ ba bốn tuổi, đầu cúp trọc, hai mắt tròn như hòn nhỏi, mồm lúc nào cũng nhoẻn như hoa bướm cười hoa ngày tết... Người đàn bà mặt mũi ấu sầu đôi mà trắng nhợt lại có mấy tia hồng hồng, hai con mắt nom có vẻ buồn, buồn một cách âm thầm như bao nhiêu cái vẻ buồn sầu tạo hóa gây nên cho phong cảnh thu có vào rong khúc hạnh, mồm nho nhỏ chúm chím như pụ hồng, đôi môi trơ tốt như cánh hoa hư, tuy quần áo ra lối quê mùa cục kịch, nhưng cái vẻ mặt mà chẳng đến chim sa cá lặn, cũng đủ làm cho người trộm nhớ thầm yêu ..

Một giờ rưỡi, mưa không ngớt, người về đông, bỗng thấy một dòng người ăn vận lối nhà binh, nom thấy vậy, mấy người hành khách trên kia chăm chỉ nhìn, nhìn một cách rất thâm, rất sầu, sau cuối cùng có một người con gái trạc độ ngoài tam tuần, mày râu ẻo nhuỵ, mồm rộng, mắt to, trông giống điệu bộ người đón bà bế trên tay, cứ nhìn bà cụ với người đàn bà mải-miết gọi lộ. muốn gọi nhưng hơi không ra, nhưng tình còn ... bà sụ già bẩy giờ thấy vậy thì run cầm cập tưởng chừng như mùa đông tháng giá, hai hàng nước dòng dòng như suối chảy ... người đàn bà cứ nhìn thẳng bé con lại ngoảnh nhìn người đàn ông rồi xụt xịt đôi con, tơ tâm bối rối, ô ! đã cùng nhau chung một gánh sầu. nỗi lòng nào phân ly chia rẽ ! Bỗng nhiên, một tiếng còi đinh tai, đét ét, tựa như nổi đánh ngang trời, làm cho mấy người đàn bà kia, đứng đờ ra, tựa ở trần gong, như ngây, như dại, nhìn chuyến xe hỏa mà bồi rồi tơ tâm, xe đi xe còn lại, không biết người đi người ở lại nay kì đông ? ôi ! bắt nào tả cho hết được cảnh sầu, lời nào hãy cho tỏ được tình cay ! chuyến xe đã thẳm thẳm nơi xa, mà mấy người hành khách vẫn trơ-trơ đứng mãi ! à đã như vậy có cảnh khổ, như là vàng hoa ra, chẳng ngờ rất bi-ai sầu thảm mà ông giới kia sẵng khéo chiếu nhân-thế muốn của buồn chung người lương thiện, đến nỗi đám đầu giọt lệ, đi đi ngoài hiên !...

Mấy người đàn bà kia đối với chuyến xe hỏa có một mối cảm tình gì mà ngơ ngẩn như vậy ? ôi ! tình này ai biết cho chăng, sách này ai đọc cho cùng, họa có giới làm giới chăng, nông nỗi nỗi nọ biết rằng vì mà ngỏ tâm gan. Bà cụ già, chắn chắc, tuổi đã ngoài sáu mươi, chỉ nuôi một cậy ngày quy tiên có yên giấc trăm năm. là bà từ nhà ra người đàn ông ra đáp chuyến xe hỏa đi Haiphong đấy, còn người đàn bà là vợ kế của người đàn ông, mới cưới được một tháng trời, thằng bé con, là con vợ cả đã sớm vội từ trần, nên mới lấy người đàn bà ấy. Thương hại thay, nhà con một, không có tấm đệm mềm kẻ tham-đ đến nỗi phải bỏ nhà, ra chốn kinh đào, vẫn biết rằng nam nhi hễ thì, lìm thì giai có sá chi bước dặm xa trường, bốn bể là nhà sông ngòi nơi đất khách quê người, nhưng khốn thay, vì lòng chính sang Pháp, để ở nhà mẹ già, vợ dại, con thơ, biết lấy ai nhưa sớm thần hôn cho trọn đạo tôi con, nuôi con mong đến lúc già, mà già không sẹy được. lấy chồng mong để sửa tài năng kẻ ấ, mà nay phòng không vắng nhà, một mình một chiếc chiếu mạch, nỗi lòng ai ở cho chăng...

Đến mãi tận chiều, mưa đã ngớt, mấy người đàn bà mới đắt dìu nhau về cái nhà trạm nom cô-tiêu tự.

Thiều quang thấm thoắt như đưa thoi, mà bay, chẳng mấy chốc, kể từ ngày cụ ấy tạ gót, đã ba tháu có lẻ kỳ sau trở về cửa bác gia đã đến, trước khi bác về, bác đã gửi thư ra cho mẹ già sắng vợ rằng đến cuối tháng Aunom thì bác về đến nhà. Hôm ấy là ngày 25 tháng hẩy Annam, vào khoảng giữa trưa, giời cũng u ám, âm thầm, hạt mưa cũng lấy tỷ tách, chẳng khác gì lúc bác từ giã cửa nhà bước chân ra đi, lúc bác trở về, cái quang cảnh khi xưa vẫn như in, như nhân ông tạo sao khéo trêu người lắm tá, cái vẻ sầu lúc chia phôi còn tạo đã ghi xương, đến nay tái hợp sầu lại còn sầu. Ôi !

Buồn đâu lại có buồn này,
Buồn đêm không ngớt, buồn ngày không thôi.

Cô yêu thôi, nhát trông đồng hồ đã thấy một giờ bốn mươi phút, tiếng sinh sịch, tứ tắc đi lại, hành khách xô nhau, nhà ga ồ ạt nịch, người nào hàng lấy, xe nào khách ấy, dập-dịp kẻ lên nhìn ra phố thấy đường vẫn vắng teo lơ thơ mấy chiếc xe, lác đác mấy nhà bộ hành, xa xa một người lính, vẫn điềm nhiên mà đi, hàng dũng, ra dáng khỏe mạnh. Trên con đường đá gồ ghề tan hút xéo xa, chỉ có một mình bác đi, bước thấp bước cao, tiếng giầy lộp độp và gió vẳng bên tai, hình như mỗ gió cuống kêu, khua tỉnh kẻ chiếc bao trở độ, mà hưởng cái ánh sáng của đuốc văn-minh đã làm cho ta biết cái vinh cái nhục, cái hèn cái giàu, đã làm cho gia-đình của bác kia được hòa hợp vui cười mà hưởng chữ bình an trường thọ... (*Còn nữa*)

Vũ ngọc Lê Kim Kiên

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài từ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của Công-ty Panama, có rút số để hoàn lại (*Obligation Panama à lots*). Lần mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì 17 tháng nữa, nộp 20 quan, theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày độ chừng mấy xu, có thể trở nên giàu có được).

Số nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền gỡ-thêm, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn trúng số vào nhà thì mình được lĩnh nguyên số tiền là 500.000 quan. Mỗi trái đơn trước sau thế nào cũng trúng một lần từ 10 tới 500.000 trở lên, hoặc dẫu 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có hơn bốn lần rút số, hơn 3 triệu lần.

Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LỐ SAU NÀY:

130 lố.	500.000 quan	280 lố	5.000 quan
130 lố.	250.000 —	1.320 lố	2.000 —
260 lố.	100.000 —	13.200 lố	1.000 —
260 lố.	10.000 —	1.700.900 trái đơn hoàn lại tiền	400 —

Người có trái-đơn được dự cuộc rút số mãi cho đến khi số trái-đơn hết ra mà thôi

Các lố được lĩnh nguyên cả, không phải trừ phí tổn cái cả. Mỗi lần rút số số nhân được một cái bằng số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số đã trong bằng lấy đúng với số trái-đơn đã tại nhà ngân hàng, các chủ có trái đơn sẽ được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars 1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn. không có điều gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France
R. C. MARSEILLE 6576 3046 o

VĂN UYỂN

Xem hội lộ

Đêm rày ở sanh chết đường đi,
Mông sinh những hai mỹ hội kỳ
Nỏ nức gần xa người mến đạo,
Rập rìn lớn nhỏ vẫn cho và quê,
Khăn xanh áo cỏ khi hầu bóng,
Kẻ giáo người thăng lúc linh mê
Cảnh dẫu không vui nhưng cũng thú,
Một phen lặm lội đã đi về.

Trần-thúy. Đỗ-xuân-Huyên.

Đêm này thắng biết có thiêng không?
Nỏ nức gần xa một độ sang.
Lớn vớn trước sân bao cặp mắt,
Mến may trong điện mấy vì đồng,
Hai hàng cây lồn phô màu biếc,
Mấy ngọn cờ bay ánh sắc hồng.
Hỏi bạn xuân đua đua đó tá !
Đêm này thắng biết có thiêng không?

Lưu-Linh Nguyễn-uy-Lý

Học trò nhà nghèo mặc áo rách

So gương đứng ngẫm ngùi buồn-ô,
Áo rách như tơi cả mọ bờ,
Vai trước sề ra thân còn bẩn tứ;
Trần sau đứt cúc gấu mất ba khuy.
Vợ thời chưa có cho nhờ vá;
Thợ đã tiền không để dám thuê.
Chờ nữa rồng mây may-mắn hội,
Tha hồ so gấm vẻ vang kia.

Vui cảnh giang hồ

Trót mấy năm nay vẫn thế mà,
Giang-hồ vui thú, thú riêng ta.
Bốn mùa lồng tứ bầu trăng-gió;
Muôn dặm đưa đương bạn cỏ hoa.
Quen cảnh người dưng cùng cảnh lạ,
Sá gì nước thẳm với non xa.
Anh em bốn bể ai ai đó?
Xe xe đâu đâu cũng một nhà.

Một đêm hè nóng

Bè đêm đêm nặng nóng nhiều,
Đêm rày còn nóng nữa sao nhiêu!
Vầng trăng khắp đất thung thăng dạo;
Ngọn gió trong trời thấm-thía sao.
Cây-cối lờ-mờ cành trĩu nặng,
Nước-non tịch-mịch cảnh buồn teo
Láng dềng ai thức nghe chăng đấy?
Cái cuốc năm canh khắc-khoải kêu.

Tự thuật

Ta cỏ hay ra chẳng tỉnh này!
Bây giờ còn biết nói sao đây!
Vận-trời nỗi-nỗi đành may-rủi,
Ngày tháng tàn-tàn những lính-say.
Duyên chữ không mang mà mắc lụy,
Sự đời chưa trả lại toan vay.
Trăm năm, trăm tuổi còn bao nữa!
Ta cỏ hay ra chẳng thế này!

Nguyễn-hữu-Chiêu

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

VỊ MÙA, MƯA

Sang Lào phải đi lối Đông-hà

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Đông-hà cứ thứ ba chạy lên Laobao ngủ, sáng hôm sau đi đến Savanakhet đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

LƯỢT VỀ

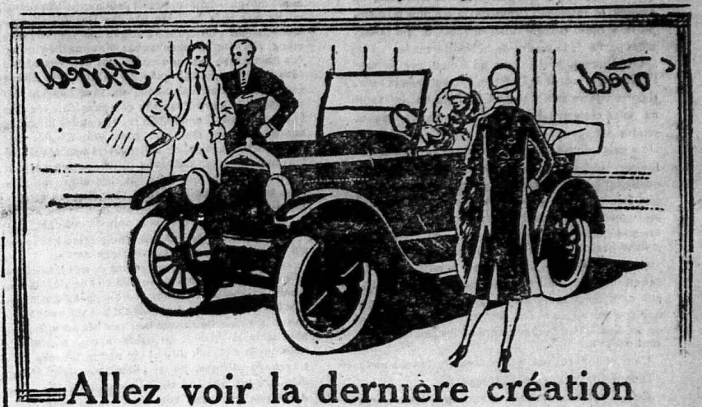
Savanakhet sáng sớm thứ hai chạy đến Sckepour ngủ, chiều hôm sau tới Đông-hà.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi xin đánh giây-thép cho biết trước hai mươi bốn giờ để bán-ty liệu xếp xe cho đủ.

Đường đi Huế và Vinh-tế đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, sau tăng về trước một ngày.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI.

Vinh Đông hà. Vinh-tế, Thakhek hay là Napé 9128

Allez voir la dernière création

AUTOMOBILES FORD S. A.

Ford

Succ. Quai Aulagnier ASNIÈRES (Seine)

AU GARAGE AVIAT

AGENT : Angle des Boulevards Rialan et Gambetta — HANOI

« ĐẠI-QUANG » ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

25, Boulevard Tổng-đốc-Phương. — CHOLON

DƯỢC TÁNH LƯỢC GIẢI

THƯỢNG-HẢI HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thử-nghiệm rồi bao không rõ sự đặc địa chỉ trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng lỗi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khi huyết làm cho cứng trong nước và bền chặc gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gấp mà lo xét cho hết sức chớ chậm trễ, phải lo vững bền khí huyết cho lắm. Mới dây trong thế giới đã mở mang muôn việc cũng phải lấy sự mạnh làm đầu sự chắc làm gốc. Vậy thì thứ thuốc Huyết-trung-bửu là thiệt rất bổ huyết của con tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy :

Máy thêm thuốc bắc ở các tỉnh lớn trong tam kỳ đều có bán.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phẩm huyết đã hư rồi, vậy uống thuốc luôn thuốc Huyết-trung-bửu nầy bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ, sắc mặc tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy chích trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi đã uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chích máu nhiều đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân, còn khi chưa uống hãy cân vật chi nặng dơ lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật dơ lên nhẹ không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung bửu* nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện, nếu uống *Huyết-trung-bửu* phần khí đầy đủ và bất hoặc nói đến ba bốn giờ không nhâm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc *Huyết-trung-bửu* rất hay và qui báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước ra đi không được nửa dặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm thái quá thì tạng thận đã kém suy, thì phần ngươn lạnh uống thuốc Huyết-trung-bửu nầy bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi khí bởi nhờ máu ma ra, hễ phát huyết kém thì tạng thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là bổ thận, vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa non 3 phần khí trước và tốt, còn người đờn bà đương giáp tháng khi bầm khi dợt khi trời khi sụt làm đau bụng hoặc ra như làm bàng hè trời sụt những điều nói đó đều làm chứng rõ thuốc huyết rất bán là dường nào.

Thường khi con nít nó mắt sữa ngồi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng, phải biết rõ bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ 3 tuổi đến 5 tuổi khí nó ăn cơm rồi phải cho uống thuốc Huyết-trung-bửu một muỗm cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đầu đủ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đờn bà dường kinh không đúng hoặc khi trời khi sụt hay làm đau bụng uống thuốc nầy dường kinh trở nên tốt lại và dậu thai uống lường đến khi sanh đẻ mau mắn và có sức mạnh lại ngày sau đứa con ấy cũng có bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn bà huyết khí hư thì sanh nhiều bịnh lo lắng nằm ngồi không yên lại can hỏa hừng lên làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-trung-bửu thì huyết khí tốt lại can hỏa chẳng hừng lên khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Có người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém hay việc dâm dục khí huyết bao kém sanh ra vàng da mặt, hay xây xẩm tối tăm đau lưng lòng gối tay chơn yếu đuối con thận suy kém và đau lòng cái ốc làm ra lỗ tai ù bùng, thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đều tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như dặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh và khí huyết đặng đầy đủ lại, và nỗ nang lành về con người rất nên xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đơn lại có sức mạnh da thịt hết dùng thường ngày thấy thêm sức giả nên trẻ.

Cách dùng : Người lớn mỗi ngày uống ba thang trước khi ăn cơm nửa giờ hoặc ăn rồi mỗi lần một muỗm ăn súp vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ . . . 1$90 — Giá mỗi ve lớn . . . 2$50

Trữ bán tại Đại Quang Dược phòng, số 25 Tổng đốc Phương N° 25 Cholon.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urajormine

3001 Giá 1$ 30 một hộp

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Thu nửa tiền

Tối thứ hai 1 Octobre

LƯU-BÌNH DƯƠNG LỄ

Chèo cổ rất hay!

Tối thứ ba 12 Octobre

NHỊ ĐỘ-MAI

(Mai-Hạnh tương tư)

Hồi này Mai-Sinh và Hạnh-Nguyên cũng ốm tương-tư, ra trò rất buồn cười.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$ 80

MAO-SENG

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MÁY NỔI SỐ 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 37 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tôi muốn mong đông khách.

Lại-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

5013 MAO-SENG kính cáo.

Agence d'Annonces en Europe:

L. MAYENCE & Cie

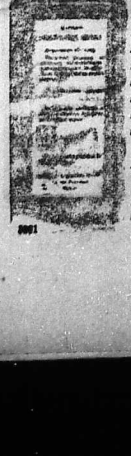
9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rạo phồi, ho hay hen vặt.

ẤY LÀ:

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BỔ 1$ 40

3001

Hai bực quá, mới là-rầy mấy câu thì thị Thương liền chửi lại, thành thử đôi bên cứ chỉ sỉ nhau om xòm. Chồng thị Thương là Cai Ba, làm ở sở lục-lộ, thấy thế, liền bênh vợ, chạy ra tìm lấy thị Hai cho vợ đánh, chị vợ vẫn ngay sở bữa chồng vào đấm thị Hai; kể đấy, người em gái thị Thương là thị Con, ở nhà bên sang chạy sang bênh chị, vác ngay cái guốc nện mấy cái vào đầu thị Hai. Thị Hai bị thương khá đau, phải đem ngay vào nhà thương điều trị.

Hiện việc này đã có thừa trình, còn đương xét xử.

BIỆN-AN

Giúp dân bị lụt. - Các viên chức tòa sứ sắp công sở phía bảo-hộ ở Kiến-an đã được quan công-sứ bản tỉnh cho phép lập một hội-đồng để tổ-chức một buổi hát lấy tiền giúp dân mấy tỉnh Bắc-kỳ bị thủy tai.

Hội-đồng tổ chức có quan công-sứ Louis đứng chủ trương.

Các khoản chi phí về cuộc hát ấy thì hội đồng chịu cả.

Cuộc hát khai diễn vào ngày chủ nhật 17 octobre 1926 hồi 8 giờ tối tại chợ Kiến-an.

Mong rằng hàng-phố nhiệt-thành đến xem đông. trước là mua vui sau là giúp đồng bào bị nạn.

KHẮP HOÀN-CẦU ĐỀU THÔNG DỤNG MÁY KHÂU

SINGER

Xin các ngài nên chú ý cho rằng: Bản công-ty chi-điểm ở phố hàng buồm số nhà 66 này đã giọn lại phố Phúc-kiến số nhà 42, (ở cạnh đền Hội-quán Phúc-kiến). Vậy các ngài có cần điều gì xin mời các ngài quá bộ lại chỗ ấy mới để cho tiện giao-dịch.

Máy bán công-ty đã mở trường dạy thêu bằng máy, hiện nay đã nhiều học sinh đến học, vậy chỉ còn thiếu độ mười người nữa thì sẽ đủ số 30 người, nếu ai muốn học thì nên đến ngày mà ghi tên vào sổ.

Bản công-ty có lời giản để các ngài biết rằng: Xưa nay bản công-ty vừa bán máy góp, vừa cho thuê, nghĩa là ai mà góp được chọn hết số tiền thì máy sẽ của mình, nếu chưa góp hết thì máy vẫn là của công-ty cho thuê, nếu thiếu góp thì bản công-ty sẽ có quyền lấy máy về. Vậy có máy nào đương góp giở giang, mà đem bán thì đừng ai nên mua; hoặc đem gán công nợ hay cầm cố thì đừng ai nên nhận. Thân hoặc có ai muốn bán hay gán nợ hoặc cầm cố mà các ngài muốn biết là cái máy ấy giá hết tiền rồi thì các ngài nên hỏi lấy cái văn-tự (hợp-đồng) có hình ảnh của người ấy có cả lem (timbre) và chữ ký thì mới thật là máy đã góp xong rồi, nếu cái máy ấy mua tiền ngay thì sẽ có facture có giấu niệm của bản công-ty. Muốn cho cẩn thận thì nên biên lấy số máy ấy về bản công-ty mà hỏi thì mấy tránh khỏi sự lừa giối, nếu cái máy nào chưa góp hết tiền tức là máy của bản công-ty thì không ai có quyền nhận được.

Từ nay trở đi nếu các ngài có cần điều gì hoặc gửi mandat về góp máy thì các ngài sẽ gửi cho Mr. Lu-buu-Di là quản-lý của bản công-ty chi-điểm tại Hanoi số nhà 42, phố Phúc-kiến,

Cie des machines à coudre « SINGER »

42, Rue Phúc-kiến, Hanoi

kính cáo

VỆ-SINH-BÁO

Direction: 59 Rue Paul-Bert – Hanoi — Téléphone N° 96

Tòa báo VỆ-SINH đến nay đã nhận được *non một vạn bức thư xin gửi cho báo biếu không*. Vậy chi nay mai là nên có báo biếu không và Báo-quán không nhận giấy xin nữa. Vậy ngài nào còn chưa gửi tên đến thì nên kịp gửi, kẻo muộn.

Nay làm sổ mới, vậy ngài nào *xưa nay vẫn nhận được báo, cũng cứ viết thư về* cho thì mới có tên, và sau mới còn có báo biếu gửi đến.

Cho tiện việc vào sổ, xin các ngài *viết thư thật vắn-tắt*, và cốt nhất là *biên tên và chỗ ở cho rõ*.

Ở góc bức thư, xin *để to tên tỉnh* các ngài ở vào nữa, để khi đến nơi xếp ngay thứ tỉnh nào vào tỉnh ấy cho tiện.

3002 VỆ SINH BÁO

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Chết vì đi xe đạp. — Vừa rồi tại con đường Paul Bert đã theo dõi phố, có hai người anh em đi đôi hai cái xe đạp đi rất nhanh, khi đang đi thì có một người bị gai quấn mắc vào sợi giây chằng bị ngã một cái rất mạnh máu ra ộc ộc ra lênh láng chết ngay, người bạn đã hết phương cứu chữa, nhưng không sao cứu được.

Lập tức người ta đã chở vào nhà xác cho thầy thuốc khám nghiệm, rồi cho mai táng.

Ấy là vì đi xe đạp lanh quá mà lỡ phải thiệt mệnh!

Ô-tô không đèn. — Vừa rồi tại xóm Hà-lan (Bập-đi) có xảy ra một cái nạn xe ô-tô tuy không hại đến người song cũng là mất điều rắn giờ ý! Số là một cái xe ô-tô của một người Tây vào ăn tiệc một nhà người bạn để xe ngoài đường mà không đèn, trong khi đêm hôm tối mắt cái xe khác chạm phải, không có tai xe. May mà không việc gì đến người.

Chó dại. — Sự đi bắt chó dại nhỏ dại vẫn có hoài. Hôm nay tại Huế linh Cảnh-sát đi bắt chó dại suốt cả ngày thảo đến đêm. Ban đêm từ 6 giờ cho đến 12 giờ mới thôi. Các nhà có chó đều phải buộc là quá giờ ấy mới dám thả. Sự đi phòng như thế cũng khá gọi là nghiêm thiết, song cách một vài tuần lại nghe có chó dại, khi nghe nơi nầy khi nghe ở nơi kia. Thật là khó chịu quá, chẳng hay có hạ ấy có thể gì mà trừ được, tưởng rằng thật khó, vì bọn bắt lương chuyên nghề trộm cắp thì nó chẳng chừa, ai mà nhà có nuôi chó, thì hại ấy 10 phần cũng bớt được 6 7.

Con chó đối với người nhà có bổn phận rất xứng đáng mà nay giết hết đi trăm cắp lại nhiều lên, nếu như muốn trừ hại chó dại thì phải giết cho hết chó, muốn giết hết chó thì phải đặt thêm sự tuần phòng, mỗi làng phải cắt thêm dân canh thêm, phải cắt thêm dân tuần phòng thì mới trừ hết hại chó dại, bằng không thì đố ai hại ấy thật cũng đáng nên ghê, giữa chỗ thành phố nào phải rừng sâu núi rậm gì đâu, mà lắm khi ra đường phải bị chó cắn cũng chết như là bị cọp bắt vậy.

THANH-HOÁ

Không sự tình Thương-chính. — Hôm 20 septembre vừa rồi có hai người tây Thương-chính là M.M. Thibaudeau và Gironce đi đến làng Bái-da, thuộc huyện Nông-cống để khám bắt thuốc phiện tại nhà tên Cửu-Phụng là người buôn gỗ lim. Khi đến trong làng thì thấy cửa ngõ đều mở, vào đến trong nhà cũng vậy, hai ông Tây đã nghi tình, song cứ vào khám trong nhà thì thấy người nhà ra bẩm-cáo lên rồi đánh trống liên thanh, lập tức dân sự kéo đến đông kín, người thì cầm sào, kẻ thì cầm gậy, chặn lấy ông không cho ra, rồi nắm lại chực đánh. Một người tây phải một gậy, bèn bắn súng lục để mà thoát thân, song người đông quá, không sao ra được, liền bắn luôn bốn phát súng, thì hai phát trúng phải hai người nhà quê. Một người tình đoan tên là Trần-văn-Rị phải nhiều vết thương ở đầu và ở tay, và bị trói ở đình. Hai người Tây thấy thế phải bỏ chạy đến bẩm huyện nữa tại, rồi lại đi ô-tô về trình sở Thương-chính cùng quan sở và các quan-binh. Tỉnh cho một ngài đi thừa-phái đi cùng với ông Chánh đoan vào huyện để cùng ông huyện đi đến làng ấy mà cứu người lính bị bắt trói ở đấy. Khi các quan tới nơi thì dân ấy mới chịu đem người lính ấy ra để đem về nhà thương buộc thuốc. Liền ngay lúc ấy, ông Huyện sở tại lấy cung khai mọi người để bẩm tỉnh, và liền chở hai người nhà quê bị đạn đến nhà thương để điều trị, hiện nay hai người ấy hãy còn chưa khỏi.

Những sự nói đây là theo như các lời biên bẩm dân tại đình, là cái giấy kiện cả dân làng Bái-da; còn việc thực hư thế nào thì chưa biết. Đợi khi Tòa-án ở Vinh ra xử thì mới biết được.

TOURANE

Con chết cha lại làm ngơ sao đành. — Trưa hôm 4 octobre, tại làng Xuân-bảo có xảy ra một sự chết đắm, nghe nói cũng thương đời, khiến cho công chúng lắm lời dị nghị: Có hai đứa con ở tỉnh nhà là, một đứa 13 tuổi, một đứa 11 và một đứa nữa còn nhỏ, rủ nhau xuống tắm ở dưới ao gần nhà; hai đứa lớn, nhảy lụp chụp chơi đùa một hồi rồi chìm đi đâu mất; đứa bé sợ hãi lên chạy về mách cha; người cha cho là nói dối, chỉ la mắng và đe dọa cấm phải được nước ao mà thôi, chớ chịu đi ra xem thử. Đứa bé thấy cha nó giận dữ, không dám nói dại, bèn chạy trở ra ao ngồi đợi hai anh nó nhưng đợi mãi nào thấy lắm hơi; hãi hoảng bèn lên, chạy về nhà báo tin một lần nữa thưa rằng cha anh nghe lời, tỏ ra thờ ngày ngủ như lần trước mà lại còn bỏ đi cho sang nhà khác. Chẳng ngờ nạn gì đến tính mạng của con ra làm sao. Được một hồi nghe nhiều người nói quá, nên lão ta mới chịu đi xem. Tới nơi mới ô hô, thấy con nằm chết cứng ở dưới bùn lầy, mới hay rằng sự thực. Lúc bấy giờ bèn với con lên thay quần đổi áo, để con nằm khô ráo trên giường, rồi đi báo quan sở tại đến khám. Ngờ đâu tình ngày lý gian đã báo là chết đuối, mà cho chẳng thấy nơ, ắt bàn làm gì, quan sở tại liền sinh nghi kiện đem xác nước, song không chịu ra một ngụ. Và lại khai báo lăng xăng mỗi người nói một thường, thì ai tin làm sao được, nên chỉ phải bỏ lần ông cả hai cái tử thi đến nhà thương mổ ra khám nghiệm rồi sau mới giao thân nhận đem về chôn. Khốn nạn thay, nếu quả thực như thế, thì thật ông cha chỉ lại về tình đến thế kia, làm cho hai đứa bé đã bị chết đuối lại bị mổ xẻ, thực là tội nghiệp thay!

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG BỐC-Ơ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn – Tỉ mỉ răng chữa răng — Thành bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 9085

Lạc em

Tên tôi là Nguyễn-văn-Thụ, xin có lời về nhờ quý-báo làm ơn đăng giúp cho tôi một việc như sau này xin đa tạ vô cùng:

Nguyên tôi đi làm xa ở nhà có đứa em gái tôi tên là Nguyễn-văn-Hảo 17 tuổi, thấy mẹ tôi có cho em tôi về Hanoi học chẳng may gái mà nghe anh em vui chơi quá chớt nhỡ tiêu mất tiền rồi lại bị người nhà sĩ-nhục nên sợ mà đi, đã ngót hai tháng rồi, thấy mẹ tôi tìm đâu cũng không thấy, mà tôi ở xa không biết làm sao được, lòng thời bối rối nghĩ mà buồn, vậy xin có mấy nhời đăng lên báo-chương để nhờ các quý ông quý bà biết mà mách bảo cho thầy mẹ tôi là M. Đội-Toa ở phố Vĩnh-thành số nhà 36 tỉnh Vĩnh-yên, đủ có tốn tiền phí tổn sau tôi xin hoàn lại và xin có lời đa tạ về sau, nếu không, nhờ các quý ông quý bà cứ bảo em tôi viết thư cho tôi cũng được.

Nguyễn-văn-Thụ

Secrétaire des Travaux publies (Annam) Lao bao.

5.914

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ làm giờ sáng.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng đa dầy, ăn đa đầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestil

có các chất Pancreatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$ 20

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất cần. Dùng trị bệnh người đa rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$ 80

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Kính cáo để quý-khách biết rằng: từ thứ năm (14 octobre 1926) này giờ đi, thì rạp hát Sán-nhiên-đài chúng tôi vẫn hát thường vừa hát chèo, vì chúng tôi mới mộ được hơn 20 người phường-tuồng Bắc-kỳ thật hay, nam thanh nữ tú, kén từng vai, mũ áo xiêm coi thật đẹp. Tối hôm ấy sẽ soạn một tích hát đặc-biệt để hiến liệt-vị có lòng chiếu cố đến bản-rạp bấy nay. Thật là từ xưa đến nay chưa có vở tuồng nào toàn người Bắc diễn được.

Vậy xin quảng-cáo để các quý khách lại nghe hát trước mua vui sau biết công luyện tập xấu bạn hát.

Kính cáo,

Tối thứ hai 11 Octobre 1926

KIỀM THỦY PHÙNG TIÊN

Ngâm cách vân chương rất tài tình,
Bạch đầu không lại kẻ sơ sinh,
Phố Đồng-tân đã còn đi-tích,
Hồ Hoàn-kiếm xưa vẫn nhớ hình.

Tối thứ ba 12 Octobre 1926

ÔNG LỚN TUẤN-CHANH

(Hồi thứ nhất)

(Có cảnh sông, ngòi hiện-hình rất ghê gớm.

UNOS

Cần nhiều thợ nguội

Hỏi tại sở Phạm-văn-Phi ở Vinh nên đến ngay

Tại hiệu MOREAU Jeune

5, phố cửa nhà thờ, Hanoi

Mới đến nhiều các thứ dạ may quần áo rất đẹp kiểu tối tân — Dạ đã các thứ rất lịch-sự ở Paris — Muốn lấy mẫu thì viết giấy đến mà lấy. 5.912

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

Các Tiểu-thuyết và các sách, các truyện quốc-ngữ mới xuất-bản muốn đem giới bán tại Haiphong được chậm chạp và kiểu-cọng chu-tất, nên gửi hiệu HAI-TÍNH, bán sách, số 54, phố Bonnal, Haiphong bán giúp.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ngịp.

Mắc bệnh ngịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ngịp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

1$ 50 một ống sáu cachets

3001

GƯƠNG SOI SAINT-GOBAIN

Gương làm:

« PARE-BRISE AUTO »

Khung gương bằng gụ trạm và khung thiếp vàng kiểu mới đẹp và rẻ

Hiệu TRỊNH XUÂN NGHĨA, 7, Rue du Chanvre Hanoi -- Tél. n° 250

Thưởng nguyệt đêm thu

Có mấy công-tử, nhân đêm thu vui vẻ, giở mặt giảng trung, muốn đủ nhau đi thưởng nguyệt trong năm bình khang. Đến nơi nghe chỗ nọ trống, chỗ kia đàn, các công tử thấy chán chẳng người thì làng thưởng nguyệt đều bàn bỏ chẳng nói nữa, liền vào một nhà chị em kia chưa có khách hát. Vào đến nơi chuyện trò chỉ kỳ một hồi thì chị em pha nước dọn bánh ra để tiếng các công tử thưởng nguyệt đêm thu. Song ăn uống một công tử nói rằng: — Các chị ấy mua được thứ bánh ngon thì nên không bảo chả thơm, lại mua thứ chả quế gì thế này chẳng có hương vị gì cả.

Vì chị em thấy rẻ mua thứ chả tạp hiệu, thấy các công tử chê bai không biết giá nhiệt lại làm sao mấy tìm cách nói đối rằng:

— Thưa các quan, chả lắm dạy chỉ có chả Kim-Thái là ngon nhất, chúng vì chúng tôi không tìm thấy hiệu, nếu phải mua thứ chả này, xin các quan xơi tạm vậy.

Một công tử thấy nói thế biết chị em muốn quành mình, liền ngâm ngay một câu rằng:

Nhân vui tiệc bước tìm vào
Chẻo chả Kim-Thái dạy nào thiếu chi
Số ba hàng ngang lo gì?
Hiệu con ai có bì thì chẳng hay
Các chị em ngẫm xong biết rằng chẳng nhầm nhỏ thì đi theo nẻo ấy kẻo thất hàng đến mồ hôi ướt áo.

Thu-Nguyệt

Agents généraux en Indochine: CHARBONNEL, DUPUIS, TERRISSE & Cie

CẮN NHAI ĐƯỢC NHƯ THƯỜNG

Ông cụ này chỉ còn ăn được xúp mà thấy ông cụ kia cắn nhai được như thường tất cho là một việc lạ.

Nếu trước đây cũng dùng thuốc DENTOL như ông cụ kia, thì bây giờ vẫn còn đủ răng và bây giờ cũng vẫn cắn nhai được như thường.

Thuốc DENTOL chế theo các công việc khảo nghiệm của ông Pasteur, có thể trừ được tất cả các trùng xấu ở trong miệng; thuốc ấy phòng được, và trừ được bệnh xỉu răng, những bệnh xưng lợi, xưng cỏ. Dùng thuốc trong mấy ngày, là răng trắng bong, và mất xỉn.

Dùng thuốc ấy, trong miệng có vị mát dễ chịu, mà lâu bền. Có thể trừ trùng trong miệng được ít ra là 24 giờ.

Thấm vào bông mà nhịt thì đau răng cũng đến đâu cũng rịu ngay.

Các hiệu lớn bán nước hoa và bào chế, thì hiệu nào cũng có bán.

Ký tại : Maison FRÈRE, 19, Rue Jacob, Paris.

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đã khỏi bệnh.

Ở các hàng báo-chế Đông-pháp có bán cả. 3050

Bịnh ghẻ chốc

Hay nhất trong chốn cảnh

LÁC, NGỨA, DA TRẦY KHÔ, MỤC, CHÉ, cũng bởi ký bịnh chẳng nào ngoài đã thấy thì trị tuyệt một cách hay, nhờ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông dùng thử một lần, coi có quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng

Cứ mạng người đi chẳng xác hay lắm !

Cùng chỉ cái thuốc ở tại số 2, Bd. de Strasbourg PARIS

Thuốc đến FLORENTINE

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu này uống mát khan tiếng và tiện. Làm bằng đường tinh anh.

ĐỂ CHỮA NHỮNG CHỨNG ĐẦY-HƠI. Pha lẫn với nước, rượu Đạt-hà Pipperminl uống lấy làm mát mẻ lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến hiệu lạ thường — Không sót

Đỡ lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ống nhỏ rọt . . . . . 0$90

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI :

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tan đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là : Đau tỳ vị, bệnh dầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bảo-chế

CHASSAGNE

9, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho M. **A. BUDELOT**, Transitaire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ giùm khỏi hư-hỏng và mất.

3050

nế nào là bệnh trĩ ?

Bệnh chỉ là mọc mụn trong ngại chảng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chảng.

Vậy xin Liệt-quí lưu tâm giới thiệu cho bạn lạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

THẦY KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Đường, Hanoi

3053

CÁC BÀ CÁC CÔ

Có nhuộm vải hàng gia nữ THÌ NHỚ KHÔNG CÓ MÓN-VỊ NÀO tốt hay bằng thuốc hiệu

"LA MAURESQUE"

Cẩn bản ở Hanoi !

Thị tiêm thuốc ông LAFON và LACAZE và cùng các nhà bán thuốc-tây.

Muốn có thuốc thử biết, gởi thư cho bà Vve C. FERCOQ, à ASNIÈRES (Seine) France hỏi, sẽ không.

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Nhiều người cứ tưởng bệnh khí hư không can-hệ gì cho lắm, không cần phải chữa, tự nhiên bệnh cũng khắc khỏi. Khi bị bệnh thì người ta thấy bức rức khó chịu, mà khi đi tiểu tiện thì đau đớn là lùng, lúc đó uống một ít thuốc là thấy dễ chịu, đã tưởng rằng khỏi rồi. Ấy thực là lầm to vậy. Bệnh khí hư sinh ra nhiều nỗi khó khăn : Sưng bàng-quang mà sinh ra đi tiểu tiện luôn ; sưng nhiếp-hộ-tuyết mà làm cho nóng buốt nơi niệu-quản ngăn mất đường tiểu tiện. Những dịch-hoàn cũng sưng lên mà làm đến tuyết sản đi được. Các bệnh ấy làm cho đầu gối sưng lên, mà người đau không thể cựa cạy được. Mà đàn-bà thì sinh ra các bệnh phúc bộ, cũng là bệnh tuyết sản và sau sinh ra ốm nặng. Người ta đã hiểu bệnh khí hư cần phải điều-trị, mà lại cần phải có thứ thuốc nào chắc chắn, thuốc nào công-hiệu, ấy chính là thứ thuốc *Santal Monal*. Các quan lương-y đã công-nhận thuốc *Santal Monal* là một thứ thuốc rất tốt, hiệu các nhà thương ở thế-giới này đã có dùng khắp cả. Thuốc này chữa bệnh khí hư thì thực là thần tinh, hết đau lại tránh khỏi được những nỗi khó khăn và làm cho niệu-thủy thành ra xanh, rửa sạch cái cơ-quan bản-thiu.

Ở các hàng báo-chế lớn đều có bán cả.

Rắc thuốc bột

SUDOL

Là thực khắc tuyệt nọc

RÔM-SẢY

Lúc ngứa ngáy khó chịu dùng các thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà xem sóc-sảy cũng mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà rất rẻ.

Giá hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bảo-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

XIN ĐẾN ĐỔI MÀ HỎI :

ENO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đau bà ở cữ* . . . . . *Một litre :* 2$10

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

LIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc bước. Một chai :* 1,25

GRANULÉ HISTOGÈN QUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HYPOPHOSPHITE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm.* . . . . . *Một chai :* 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu hoạt đều.* . . . . . *Một chai :* 0,80

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

3003

RƯỢU CỦA ÔNG CỐ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ QUINA-LAROCHE

THUỐC BỔ TRỪ SỐT VÀ TRỊ BỊNH RẤT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này hay lắm đã nổi tiếng khắp cả Âu châu. Ai đau ốm nặng mới không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bà sản hậu, bà trung phố, trị bịnh rét làm cho ăn ngủ, thuốc đó lấy làm hay vì thứ gì cũng có không đắn quản đồng.

Ai ai đang có ốm đông đông, nhưng là người bịnh con cũng đều bà hay là con nít. Thuốc đó trị bịnh sau này: bịnh hư tổn yếu đuối, huyết suy, bổ sức lại các bịnh làm cho con người yếu đuối, bị trái hơi, ho sốm mọc tức ngực, rất hay cho lòi rồng, trẻ trẻ trong tỉ vị các bịnh đó đều dùng thuốc tay thuốc QUINA LAROCHE đồng.

Con nít huyết suy và con gái tóc đang lớn nặng đều bổ khí khó sạch sẽn, cũng như mấy bịnh kể trước đây đều nên nặng thuốc QUINA LAROCHE.

Không người nào ở xứ hay ở thấp ra cũng chẳng nên quên dùng thuốc đó.

Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị lấy làm mau và chắc. Chẳng những có trừ bỏ mà thôi còn tại ngày sau trong mình mạnh khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống ngon có chừng và cũng ta giảm nên thuốc đó rồng: Nước ngọc thạch cần thiên thần chế ra (Légende de Jade) lời tục ngữ của người Tàu nhu những thứ thuốc trị bịnh hay hơn hết thảy không thuốc nào bằng.

Từ khi chúng ta bán nước QUINA LAROCHE thì chúng ta có đăng số vào giấy chứng và thư cảm ơn của mấy người bịnh và số vào giấy của các quan lương y khắp nàng lòng ta.

Bắt kỳ thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE nhất uống từ một ly tới ba ly có bữa theo chỉ rượu trọn một ngày trong hai bữa ăn. Còn muốn trị bịnh rồi thì mỗi một khắc đồng hồ uống một ly, uống 3 ly trước có rồi 2 giờ rưỡi, thì ấy ly chót uống trước cả nửa giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường thường không phải nước mà khi trời nóng nực thì pha nước và mà nặng cho đỡ khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông chủ bán thuốc Ngự chế tại Paris

3045 b

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MUA SẮM 1926-1927

SÚNG « CHARLIN » có máy bật đạn, à canon fixe	375 $. 235 $. 188 $. 140$. 100$. 94$ và 85$ 00
SÚNG « GRAS » transformé, đạn số 16	9$ 50
SÚNG MỘT LÒNG « UNIC » dùng hầu được các thứ thuốc	14$ 00
SÚNG CỔ NGOÀI HAI LÒNG (A CHIENS) đạn thúc hậu.	30 và 26$ 00
SÚNG 2 LÒNG, CỔ NGẮM HAMMERLESS, KIỂU « ANSON & DEELEY » ba chỉ	88$ 00
SÚNG « HALIFAX » có máy bật đạn	45 và 41$ 00
SÚNG « DARNE » dùng bắn đủ các thứ thuốc,	132 $. 110 $. 90 $. 82 $. 75 $. 70 $ và 67$ 00
SÚNG NGŨ-LIÊN « BROWING » đạn số 12 và 16	72$ 00
SÚNG CON KIỂU « WARNANT » đạn số 9 và 6 m/m	7$ 50
SÚNG CON KIỂU « GRAS » đạn số 9 m/m.	8$ 50
SÚNG CON BẮN Ở VƯỜN HAMMERLESS « INEDITE » có ngắm, đạn số 9 m/m	9$ 50
SÚNG BẮN HƠI đạn số 4/5 và 6/5	10$ 00
SÚNG CON KIỂU « LEBEL » lòng xoáy ốc, đạn số 6 m/m.	14$ 50

Hỏi quyển khai giá hàng riêng về đạn và súng

RƯỢU Champagne MERCIER

« CARTE OR »

Vừa ngon, giá lại không đắt

Dùng rượu này đi lễ, tết rất lịch-sự !

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom Penh.

3007

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những cái dự sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi : 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 13 Janvier 1922, 17 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

Tư bản dự định :	Francs 72.000.000
Tư bản nộp rồi :	» 68.100.000
Tổng cộng khoản dự-bị ngày 30 Juin 1294 :	» 81.089.020

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Heussmann

Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ quản ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Điện viết tắt để gởi điện-tín : INDOCHINE. 3048

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬT

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)